

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Amors Krogveje (Robert Dinesen, DK, 1914)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1166/a (pdf: p. 2–63)

Ns 1166/b (pdf: p. 64–105)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Apprentice
1 of 3 - 14

Handwritten

1111

Yrigmed Amor

kytupil

3 Fktul (50 Afd.)

af

Valdemar Andersen

L

1914.

Privatlist

eller
7 Krig med Amor-

Lystspil i 3 Akter (50 Afdelinger)
af
Jaldemar Andersen

Personer:

(Hovedpers. understrøgede!)

Jules Main, Assistent i et Departement.

Bernidore Main, Godsejer, hans hustru.

Philippe Clair, Jules' Kollega.

Minnie, hans søster. (Philippe's søster) - 17 Aar.

Käthe, hans kone.

Loli, hans datter, 4 Aar.

Enkefru Clair.

Jeanette, en livlig Pige.

Margot Minnie, en Kvinde af Folket.

En Madame.

En frivillig.

En Rengøringskone.

En Elevatorfrue.

1914

Afdelingene:

I. Aft:

1. Arbejdets „Velsignelse“
2. Brevet fra onklen.
3. En dårlig Middag.
4. En lykkelig Familie.
5. Ungkarlelivets Skyggesider.
6. Farvel med Dig, Jeanette!
7. Der var Hatten!
8. Mødet i Bilen.
9. Hvor var hun?
10. Navnet.
11. Minnens Hjernekomst.

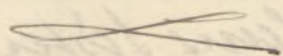
II. Aft:

12. Den skønne Ube kendte.
13. Det ukendte!
14. Lej mig deres Lykke!
15. Den vilde Jagt.
16. En „Kirkestrøg“.
17. Enten i Nøden.
18. Kaffe parve.
19. Adressen.
20. Farvel!
21. Er det den ten?!
22. På kist.
23. En „behagelig“ Overraskelse.
24. En Invitation.
25. Hems Løster!

26. Endelig alene.
 27. En lille Feadfastyrene.
 28. Le, - hva' mig har jaet!
 29. Hvad vil dukel lige?!

III. Akt:

30. Ung Lykke.
 31. Ukkel Bronideu.
 32. Kvindeskadene.
 33. De smedes -.
 34. Middagselskabet.
 35. Ukkel Bronideu i Hden.
 36. Den galante Ridder.
 37. Et faerligt Tigebaru.
 38. Under fire Opie.
 39. En prekde Situation.
 40. Et "tilfaldigt" Møde.
 41. Journalisten.
 42. Tybrud.
 43. Bestikkelte.
 44. Et Ervbrorueheld.
 45. Befriet.
 46. Maguindryf.
 47. "Min Lister er kompromitteet!"
 48. "En Redningsplanke."
 49. Betingelser.
 50. Solen skinner jo!

1de Akt.

Et Kontor i

1. Arbejdets
Kærlighed.

Departementet. På den ene side ajet stort
Afsjælsbud sidder Jule, - på den anden Phi-
lippe. Begge Herrene rygende, - Jule do-
rent løvende sig tilbage i sin Stol, - støkke-
de sig, gabende, skelende op til Uret i Bag-
grunden for at se, om Klokken ikke snart
skulde blive 3. Philippe har kattet Be-
neen op (!) på Bordet og fortæller Jule no-
get, som han selv findes morsomt. Plud-
selig vender de sig begge mod Døren, og gi-
ver deres magelige Tillinger, smider ligeså
rene og kaster sig over nogle Papire. Des
Regulke er stor, da det viser sig dog bare at
være et uniformeret Bud, der bærer ind
med nogle Breve på en Bakke. Herrene
indtager igen deres magelige Tillinger.
Budet smiler ironisk-forstående, rækker
bønhende Jule ligeså, han har lagt fra
sig, stiller en Stol frem, han kan lægge
 sine Breve op på. Jule ser først strengt på
ham, - fikker så blende en Daler frem til
ham - ja duffer med et, fuyghligt "Ad-
skyk i Ansigt at smide ham ud.

De to gentlemen har gjort sig
det mageligt og ser Brevene efter. Der er
et privat til Jule.

2. Brevet
fra Onkelen

(3)

Kan åbne det lige gyldigt, løbe det igennem,
blive eftertænksom og komme snart med
Fingrene på Bordet. Philippe bliver inter-
ressent, - ser spigende ud, jules trækker på
Skuldrene, folden Brevet sammen på Mid-
ten, lar Philippe læse dets sidste Halvdel.
Phil. læser interesseret og smiler. Bruidstyg-
ket lyder ea:

--- Du kender jo mine Afskuelse
om "Ægteskabet, - og du er forhåbentlig også
klar over, at den dag, du gifter dig, mister
du ikke alle din måned. Understøttelse
fra mig men også en bred Udsigt til at ar-
ve mig! - Så du betænker dig vel to
Gange, før ---

Din klæmende mkel

Bronidou Main

Phil. rækker medfølende jules Brevet, peger
på sin Giftering, på jules og ryder beklagen-
de på Hovedet. Jules smiler svagt, ser
resigneret på Skuldrene, lar gentagne
Gange med mkelens Brev i Bordet og sække
dybt. Klokken lar 3, - begge vender sig
mod Uret, smiler befriende, ryder sig, bris-
ser Papirerne i Orden, giver Hat og Stok og

forlader Kontoret. De følger ad ned ad Gaden
men skilles iden for den Restaurant, hvor Ju-
li plejer at indtage sine Måltider.

Jules Høj siges ved sit sædvanlige
Bord, ved at smide en Serviet i Hovedet på
Tjeneren for han takket demme, for et Glas
Øl, som er lukket, og som han er ved at spyt-
te ud igen, for en Suppe, der nærmest mis-
ser om Uprædsketand; han lader den smel-
kolik løbe fra Skeen ned i Tallerkenen, - og
den er ud som Pund. Høj, - ved skal den! Men
ov! Da han finder et Høj i den, lader han
alligevel Suppen være Suppe og går løs på Sk-
gen, der er så sejt, at den hverken er til at
hugge eller stikke i. Han sender Tjeneren
efter en Gaffel, stikker den ene Gaffel i den
ene Ende af Høgen, den anden ud i den an-
den og prøver så at få Hødet revet over. -
Det mislykkes, - Tjeneren hører beklagen-
de på Skændene og bringer lidt senere Per-
siken, der fylder så lidt, at Jules holder et
Festiretsglas frem af Lommen, betrag-
ter den bingvindig deligement - og sluger
den så i en Mindfuld - og går.

Imidlertid er Philippe nået hjem. H. En lykkel-
Hans lille Pige, Loli, løkker op for ham og ly Familie
hans unge Kone, Kätthe, hjælper ham i

en behagelig Hjemmejakke. Han hilser kærligt
på sin Mor. Käthe gør ham opmærksom på,
at der er et Brev til ham. Han læser det
smilende og rækker så sin Kone det. Det
lyder:

Lørdag den 21. -

Min egen store Broder!

Du skulde vide, hvor jeg er glad! Du skal fe-
re for dem, og så kommer jeg flyvende
hjem. - Jeg siger ikke hvor nær! - Jeg vil
kæmpe for jer! - Tusinde Kys til jer alle!
100 extra til Loli. -

Den lille Løstee

Mimmi

Der bliver almindelig Glæde i Familien,
da de har, de snart kan se den vilde
hjem igen. - Loli klapper begejstret i Haen-
dene.

Da Restauranten er fuldt gæst
hjem. I hans Arbejdsrelse er Rengørings-
Konen i Færd med at gøre rent. Det vil sige:
alt ligger i vild Uorden. I Øjeblikket står
hun støttet til Guloskræppen, optaget
af at læse et Brev igennem, hun har fundet
det på skrivebordet. Hun er så interesseret
i læsningen, at hun ikke har hørt fulde

5. Uugka
lelivets
skyggeride

komme. Han læner sig med et ironisk Smil
til Dørtolpen, og først da han drækker Hæn-
den kraftigt mod Døren, rækker Madammen
op, smider forjamsket Brevet, smiler fjøl-
let og går sig til at skære løs med en sådan
Dover, at hun vælter en Leyle, kropsårer
står en Marmoset. - Jules er ved at ko-
ge over, men får sig i det og betynder hende
med et „elstændigt“ Smil, at det såmænd
ikke går det mindste, vider, at der endnu
er flere Ting, hun kan vælte, stiller smilen
de ugle flere Breve til hendes Disposition
og forlader Stuen og den forjamskede Madame
med et undskyldende Blik, der siger så me-
get som: De må virkelig undskyde, at jeg for-
styrrer Dem! Han synker ned i
en Stol i Dagligstuen - og jamen stax forjæm-
det op! - Wäh, - det er blot Rengøringssta-
senet, der har glemt en Tæppebrille i Stuen.
Han sukker, - lader Hånden glide hen over
Bordet. Jo, - Støvet ligger meget pænt, og
Billederne hænger også nydeligt - skært!
- - Han ryster fortrivlet på Hovedet, læ-
ser endnu en Gang Mklens Brev igennem,
trækker ægdeligt på Skulderen

Op ad Trappen stiger den lille fixe med dig,
Jeanette, nyvunde. - Op af Pompadøren Jeanette!

6. Farvel
Jeanette!

prøker hun en Nøgle og lukker sig ind i Jules Lejlighed. Hun går og springer med Nøglen på Fing-
ren, da hun kommer ind til Jules, hvis Anblik
ikke ser alt for begejstret ud ved Synet af hende.
Han spørger hendes Kys, - Frk. sårme-
ler men lægger dog Overtøjet (Efter at have
lagt Nøglen ned i Tasken igen). Jules tar
efterbænkromt Gulvet. Jeannette kaster
sig hen til Klaveet, men Jules bremser hende
der. Hun rykker opgivende på sit skoni-
ne Hovede og ved ikke bedre end begynde at
trække i Overtøjet igen. Det ser ikke Jules
hvor hjælper hende i Kåben. Jeannette søk-
ker betænker sig lidt, lister så et Papi frem
af Tasken og rækker det til Jules med et
vovsigt Blik. Jules kigger på den. Det er
uaktsomt Regning lydende:

Magasin du Louvre

Frk. Jeannette Voil

en Robe - - - no. 200

Jules ræk-
ker hende den ligegeledigt tilbage og rykker
benægtende på Hovedet. Hun begynder at
trykke på Tårerne, men Jules trykker stadig af-
sættende på Hovedet. - Han betænker sig
så et Øjeblik, tar Tegnebogen frem, taler

negle ledler op. Jeannette vil hevet kaste sig
om Halsen på ham, han afvæger det, hun vil
si ta' Pengene, men han skjuler dem bag Ryg-
gen, - siger noget til hende; - hun giver Pemp-
derinen og tar Nøglen frem. Han rækker Han-
den frem efter den, men hun vil ikke af med
den. Han trækker på Skuldrene, rækker
Lederne frem og peger på Nøglen. Hun ser
højt fornærmeth ud, stampes arigt med
Foden i Gulvet - - for dog til Slut at gi' ham
Nøglen. Han bukkee takkende og rækker
hende Pengene, som hun hurtigt gemmer
i Taske. Jeannette står et Øjeblik aprenten-
de, men da Jules roligt gi' sig til at efter-
se sine Negle, går hun hurtigt hen mod Dø-
ren, betænker sig dog, går tilbage og vil ha-
ve ham til at kysse sig til Farvel. - Han
kysser hende hurtigt på Panden og følger
hende til Døren. Hun går med Hovedet
sænketh - for pludseligt at vende sig i Døren
og vende ham et kærtende Blik, for hun
farvinder. - Han bukkee letteth Døren ef-
ter hende og sætter så Nøglen, hun gav ham
tilbage, i sit Nøgleskæppe.

Han betænker sig et Øjeblik, sei sig
om; - na, han har jo ikke noget at sidde
hjemme efter. Han giver Hat og Stok

7. Dec 1809
Hatten!

og gik ud. Han var nået ud for Banegården,
da et hvidstød riter hans Hat af. Med lidt
Besvær får han fat i cylindereisen, — men
hvornår den da ud! Na, den kan han ikke
være bekendt at gå med. Efter et Øjeblik
Eftertanke, går han hurtigt over med et
Automobil, der holder viden for Banegården.

Chaufføren står på den Side af 8. Mødet
Vognen, Jule kommer. I det samme kommer i Bilen.
med Minnie ud fra Banegården, fulgt
af en Drage med hendes Kuffeter. Dragen
åbner ^{til-} Døren mod Banegårdssiden for Mini-
mie, — på den anden Side åbner Chauff. i
det samme Døren for Jule. Jule har sendt
sig mod Chauff. for at give ham sin Adres-
se, og Minnie er i Færd med at give Dragen
Påske. Begge er omkring inde i Vognen for
de opdager, at de er to om Bilet. Deres beg-
ge lige forbløffede ud, så løb Minnie og Ju-
les hister så gå ud i en bekvemde latter og
vige Pladsen for hende med en ærbødig Hil-
sen. Hun smiler taknemligt. — Hendes
Kuffeter er kommen på Vognen, som nu
kører, medens Jule hister fuldstændig
betaget ved Lyset af den nydelige unge Pi-
ge. Hun vinker smilende Farvel. — Jule
står et Øjeblik og stirer fortabt efter Vognen

- stadig med Hatten i Hænden, - så fatter han en kraftig Bestemmelse.

Han får i en Fart fat i en anden Bil, og Chauff. begribeligt, at han skal følge efter den Bil, der lige kører. Chauff. er med, - og jules latter sig hurtigt op i Tønnen, der så følger efter hendes.

Mimie har set sig tilbage og opdager, at hun bliver forfulgt. Hun smiler og kigger og og til tilbage. - Jo, Bilen med den galante Herre er stadig i Kolvandet. - Hendes Tøyn er lige næst til en femtane overkæring; - hun får en Idé, - lader Chauff. jule holde; - jules Tøyn standser i passende Afstand. lige for Bommen og gået ned, lader hun Chauff. sætte Tøynen i Gang og går op over på den anden Side.

Det gør jules Bil derimod ikke! Bommen ønsker sig lige for. haren og den. I den første Bil har Mimie rejst sig og nikkede overmodigt - leende til sin stoppede Forfølger, der slukket er stået ude af Bilen og kigger langt efter den skønne Ubekendte. - Da Bommen atter går op, - er hendes Bil forlangt ude af syne, og med et Luk må jules opgive sin Forfølgelse.

Skålende glad efter sit lille Adventure

9. Nov
br hun?

10. Nov
ret.

11. Mimie

(11)

vai Minnie hjem til Broderens Villa. Kuff- Hjertekomst
jesterne luv hvin Chaiiff bare op jaan
den, - satte sig på Tyspen og den og mi-
ge. En Pige lukker op og bliver ganske
forbløffet. Minnie nikker beklagende til
hende og rækker hende et Kistkort. Philip-
pe og den øvrige Familie sidder ved Middags-
budet, da Pigen kommer med Kortet. -
De jare alle op og skyder ud i Entreen med
Loli i spidsen. De ser da Minnie kionende
stolt oven på sine Kuffester. Ha Gensyn-
glæde! Minnie er bevisligt ved et se, at
de er i Færd med at spise. Hun anbringer
sig i Loli's høje Barnestol, stopper en Servit-
et om Halsen - og Fingrene i Genserne. - De
er allesammen så uytgerige! - Men hun
er sølben og gir sig beende til at gøfle.

2^{den} Akt:

Nogle Dage efter. 12.
Päles sidder hjemme i sin uageligste Stol og små Den skønne
blinder. Hans Tanker kredser stadig om Ubekendte
den uydelige unge Pige, han så et Par Dage
i Forvejen. Og somme ser han hende smile
og kysse på Fingren ad ham, - men da han stak
ker Arme ud efter hende, lèr hun spottende

og antyder med Fingrene, at han fik en lang
Nase. - Han jurer op, truer forvildet sig
ne Gjør, griber Hat og Stok og begiver sig ud.
Han har ikke Ro på sig.

Han har slået sig ned ved et Bord i 13. Døren
en Fortovs-Restaurant og sidder over et Glas hønde!
Øl. Da ser han en ung Pige cykle forbi.
Han jurer op! - Det er jøhønde, - hans ubekend-
te Baumgardsbekendt!! Han stivner, og da
hun tilføldig deeper Hovedet, bli han ik-
ker i sin Sag. I samme nu jurer han ud
på Gaden, - Tjeneren efter. Denne her, jules
vil snyde ham for Betalingen. Jules sæt-
ter i Trav, - stadig med den serverende Haand
i Hølene på sig. Haanden standser ham,
jules jatter intet, bliver aarig, - men lei så
og betaler mundeligt. Arbødigst bikkende
bakter Tjeneren sig tilbage. Jules und-
at forvirvle; - han er allerede et godt Styk
ke borte.

Da får han en Ide. Han standser 14. Lejning
en Cyklist, der kommer forbi, med et: Lejning Deres Lykke!
Deres Lykke! Han vil allerede til at snubbe,
Lykken, men Gjermænden gør et syndigt Kvad.
Ikke tale om at han vil af med den. Jules
forvirvler! "Endnu kan han lige skinte her-
de. Han standser så et Foretningsskrid,

sin sin Tegnebog frem, tilbyder Budet nogle
Ledet - og et Witkort. Det forbløffede Bud
glemmer at protestere. Det nu er jules op-
pe på lykkel og spæner af. Budet står
måbende med Ledet i den ene Hånd og
Kortet i den anden.

Jules går en juldrammen latterlig
Figur på den alt for lave Lykke med For-
retningsskiltet, der kun står dårligt til
hans Jakt, Gamacher og høje Hat. - Men
han er ligeglad og klemmer på. Endelig er
han nu hende så nær, at han ikke behøver
at være bange for, at hun skal slippe bort
fra ham og beroliget tøved han Beden
af sin glinsende Pande. De er nu nået
uden for Byen. Minne springer pludsel-
lig af Lykke, hun har set noget ligge på
Vejen. Det er en lille Kalender (à la Minne
Månedshæfte). Hun tar den op. På Budet
står der skrevet:

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184.

Hun stikker den ned i drengens på den
lille Taske, hun har hængende på Lykkes
Styr. I det hun står på Lykke igen, opdager
hun noget bag sig en Kere i Jakt og hjilet,
som (Keren ikke Hatten!) tilspul adende

15. Den vil
de Jagt.

er meget optaget af et underlige sin Cykel.
Da hun har set Maskinen i Gang, gør hun
let lidt efter det samme.

Hun rejser sin midad en lille
le Skovsti og ser - smilende - at Kænen i Jøket
den stadig holder sig i Nærheden. Da hun
er nået lidt ind i Skoven, stiller hun
Cyklen fra sig ved et Træ og går ned til en
lille Skovso, der ligger lidt fra Vejen. Hun
sunder sig i Græsset og bygger på et Sted. Da
Jules ser hende stå af Cyklen, gør han det sam-
me, skjult bag en Kræmning, Sten eller
Kam. Han står grundende og ser hende gå ned til
Løven og ved ikke rigtig, hvad han nu skal, --
men knipter så fornøjet med Fingrene, læs
over hele Hovedet og gør Hatten et Duf til
bage i Nakken. Han har fjernet sig lidt fra
sin Cykel, vender så tilbage og får med lidt
Anstrængelse Føretvingstikket pillet af
den. Han lister fremad, smiler fornøjet,
da han ser, at A Minnie vender Ryggen til
Løven. Han er nu nået hen til hendes byk-
le, stirrer eftertænksomt på den med Fingrene
på Hatten, klækker af Hatten, giver i Kestelom-
men, trækker skuffet Hånden op igen, føler
efter i de andre Lommer og klør sig betænkelig
i Nakken. Efter et Qiblik's Spekulation går

16. En
"Skivske-
streg"!

ber han sin elegante Slipsnål og stikker den med
et „djevlelik Udtryk i Ansigtet ind i den ene
af Lykle-Hangerne. Lufften hviler ind, og Jule-
leser smiler. Han får ikke Tid til at tænke
Hvilen til sig igen, for Minnie rejser og hurtig-
tigt farer Julestribage til sin Lykle - og
sit Skjul.

Minnie vender tilbage til Lykle
og vil til at køre, da hun opdager, at der ingen
luft er i Bagningen. Hun blir meget overrasket,
følter på Dækket, ser sig om, - undersøge det nøje,
får Øje på Slipsnålen, trækker den forundret
ind, betragter den nøje og ser uhyre spekulative
ud, - men gemmer den så i Tasken. - Hver
fra Skovstien kommer ind Jule „galopspeende“
- Der går noget af et lys op for hende, hun smiler
underfundigt, betvinger så Rattene, og sig-
modigt „gi' hæn sig så til at undersøge Lykle-
gen. Når Jule den, kan springe af, spørge
deltagende, hvad der er galt, opdager så, at
Tammen er en gammel Bekendt, bliver overrasket
og ærbødig. Hun smiler - og peger sig modigt
på Bagdækket. - „Å, ikke andet?! Her man Jule-
leser tænke, han får kappegrejerne frem og skal
til at begynde, - da han kommer i Tænke om no-
get andet, trækker et Piketkort frem og rækker
hende det højtideligt. Hun læser smilende imod

17. Inden
i Høden

det - ideen dog at gøre Geugold, hvorfor Julees sø
uzet skuffet ud. Min peger spørgende på det
marchlige lykkekostume, han er iført, - han smi-
ler lidt jollet og slynger så ud: "Jeg fik sådan
pludselig lyst til en lykkestær!" - Min smi-
ler - fastående - og holder hans høje Hæt, medens
han reparerer. Min lægger Marke til et han
undersøger Dokket, som om han søgte uzet, - et
han bliver lidt urelig og kigger efter i Gasset.
Min smiler fastående bag hans Ryg og "hvæi"
ad ham. -- Han er ikke længe om at gøre lyk-
ken ideen, min takker ham, roit, - og han
kysser taknemligt hendes Hånd. Det sætter
sig til Hest og fruges ad gennem Skoven.

De er nået ud for en Restaura-
tionshave, da Julees springer af Lykken. Min-
ni ser spørgende på ham og springer så grå af.
Han peger ud mod Haven, går hende klar, at
dette ramt, og hans Gane er tvi, og beder hen-
de venligt om et gå ned. Min ryster først smi-
lende på Hovedet men går til sidst efter for
hans Bønner - og lidt efter sidder de bænket
i et lysthus ved en Høj Kaffe. De har til at
begynde sidde ut langt fra hinanden, - men
Julees rykker udmere efterhånden og søger
at hille Armen om hendes hvi, med hvem
pære apr 18. Han ser "ildt" forsvundet ud men

18. Kaffe-
parre

hvin sei stengt på ham - ubehørligt! „Jamen
så sig mig da i det mindste Dens Navn?!“ -
befalder ham, - men hvin rykker lænde
på Hovedet. Ne, heller ikke det kan den røde
tale om.

Jules sei efterhånden noget melau-
kolisk ud; - hvin sei på sit Ole og rykker sig. -
Jules kan ikke få hende overtalt til at bli-
ve længere. Hvin går i Torvejen ud af Bystru-
set, - Jules får Ole på hendes Taske, der ligger på
Budet. - Han sei den stikker et lille Kæfte i
den med et Navn på, - hendes Navn selvfølgelig!
Endelig står hvin hvin ham da bi. -
Han lister forlignigt Kæftet over i sin Lemme
- glædeskålende - og dækker hende så Tasken.
Medens han betaler Tjeneren, opdager hvin, at
den lille Boy, hvin fandt, er forsvunden - Hvin
kaster et hurtigt Blik på Jules og lei - lidt
skadepo. - Så går det vid ad Byen til.

Da de er ude ad Byen, springer hvin
af Cyklen, tar hurtigt Afsked med ham -
til hans sørgelige Overaskelse - og betyder ham
at han ikke må følge efter hende. Han går vid
på alt; - han har jo Adressen! Hvin kommer
og rinder tilbage. - Jules svinger med Hæt-
ten alt, hvad han kan. Så snart hvin
er ude af Byen, tar Jules himmelhøyt

19. Adres-

sen.

20. Farvel.

den stjerne Boy frem og overberice sig om, et heu-
des Adresse står på den. - Jo:

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184

Henrykt Kyster har Bogen og kær hjeind.

Minnie er vært hjem. Da 21. Er det

hvin kommer Gemmeu Herredet for hvin den ten?!

Og på et Fotografi af Jule, der står blandt

mange andre på Philippe's Skrivebad. Hvin

skider, er nærmere på det. Det har Påskif-

ten: Jule's Main. Hvin sammenligner Nav-

net med det på Billedet, hvin har stikket

i Bøltet. - Jo, - der er ingen Tvivl umilig.

Hvin er spigunde på Broden, der netop kom-

mer ind - og peges på Fotografiet. Denne

nikter, peges på Billedet, på sig selv - og smil-

er. - Hvin er eftertænksomt frem for sig selv

men da Broden etter heude et Spørgsmål,

ryster hvin på Heredit og farer beende ind

ad tallet, medens Broden er overasket

efter heude.

Jule's stier og gør sig så elegant 22. På

som umilig frau sit Triltspejl, - giver skælen Kvit

de den lille Boy, han har tilegnet sig, tar

en kampemæssig Bukt, han har købt, - og

får fat i en Bil. Han er på Bogen og gir Chaij

frem Adressen. Han bliver meget overasket,

da han ser, at det øjensynlig er en uoyt farvelig
Gade, hans Elskede bor i. Bilen standser ind for
en mark og skummel Ejendom, - ja, det er øjensyn-
lig det rigtige Nr. Han sliger op ad en absolut
ikke proper Trappe. Hans Ansigtsudtryk
er noget mærkeligt. Endelig standser han
inden for en Dør, på hvilken der står:

Margot Vinnie.

Mauvrière.

Han rykker uforstående på Hovedet og ved
ikke, hvad han skal. Han kigger på "Bozen".
Joh! - Fatter så en kraftig Beslutning
og vinker hurtigt på. Et stykke og snart
gammelt Kvindemenneske lukker op. - Jule-
leser ved at falde baglæds ned ad trappen
af overaskelse - men tar sig i det og kommer
med en Fauspørgsel, Madammen nikker og
beder ham - med en Gestus - bade uanset.

"Rådsvildt i Ansigtet" følger han Nymfen og
lader sig jule ind i en "Salon" af en uoyt kvib-
sam Elegance. Madammen bider ham med en
Håndbevægelse tage Plads og forsvinder.
Jule sætter sig på Kanten af en Distan med
Køften i den ene Hånd og Urtekosten i den
anden, - seende sig bedrøvet om.

Et Øjeblik efter åbnes Døren og et
uoyt kvindeligt Væsen af et noget kvib-

23. En be-
hagelig
Overaskelse

smut Udseende. Jules jamn op og staa med
Buketten i den ene Haend. - For han har saa
det sig det mindste har hun taget Buket-
ten, smilende højt forkommende. Jules
er „forfærdet“ hædt et skidt tilbage. Ju-
les kaster et Blik på „Bogens“ barn, - kommer
med et Spørgsmaal, - hun nikker smilende
og halvt trykker ham ned på Øtanen igen.
Med en kalem Mine sætter hun sig på den
anden Ende af Øtanen og smiler „tøkkerte“
til ham. - Jules er komplet idiot i Øj-
blikket, ved hverken ind eller ud; - men
da „den skønne“ rykker udmere, jamn han
pludselig op, styrtet ind af Stuen efter at
have opleveret et forfærdet Blik ved
Døren. Tilbage staa Margot og Stuen idio-
tisk efter den besynderlige Gæst, se så på Bu-
ketten - og fortal ikke et Mord af det
hele. Det går Madammen, der er kommen
til, heller ikke. Sluppet ind af Huset læ-
ner Jules sig længt til Muren - opgivende!

hæste Dags Depart- 24. En In-
mentets Kontor: Jules sidder grublende itation
i sin Stol, - ked af det hele. Philippe er
optaget af at skrive. - Jules kigger på ham
- og vil have et vide, hvad det er, han plud-
selig har fået så travlt med. Philippe

apparerer hans Spejgsmål, - uiguen et Gjø-
blik efter, - Brevet vid, stillende sig afven-
tende. Philippe rækker ham et Brev, gaa
ham begribeligt, at han skal give Jule det.
Brevet er uagt overasket - men gaa som befa-
let, hræfter Phil. betyde ham, at han
gaaat kan forvilde. Jule bryder højti-
delig Brevet og læser

"Undertegnede vil gerne at
have den Fornøjelse at se Hr. Jule's Maim
hos dem i Mager Aften Kl. 7 til en Bid
Brød i al Tarvelighed. S. u.

Hr. & Fru Philippe Clair."

Jule's smiler, rejser sig og byrker leek-
de Phil's Hånd og nikker.

Jule's har gjort Toilette og staa og
stopper de forskjellige Ting, han har lagt fra
sig på Bædet, i Lommen. Blandt dem er
ogsaa det "stjålne" Kæffe. Uden at tænke o-
ver det, stikker han det i Lommen. Han
stiller hos Philippe, hvor en bel anden Gæ-
ster allerede har indfundet sig. Efter at
have hilst rundt, kommer pludselig Min-
ni ind. Jule's er red at tabe Næse og
Mund, - faar et Skudt tilbage, gribes
sig til Hovedet, - - alt sammen til de an-

25. Mars
Søster!

dies store Brevascelte. Han kommer endelig
noget mindre til Hægtene igen, og Philippe
presenterer: Min søster Minnie! - Jules
thuer forbavset - først på Minnie, - så på
Philippe. Minnie nikker smilende, hvor
mod Phil. ser meget uforstående ud. Endelig
får den stakkels Jules samt sig så me-
get, at han er i stand til at trykke hen-
des Hånd, hvilket han gør længe og smil-
ligt. - Philippe beder Gæstene gå til
Bad, og ber Jules tage sig af Søsteren, hvil-
ket samme Hæne absolut ikke kan noget
imod.

26. Ende-
ligalene.

Han er færdig med at spise, og Jules får
Lejlighed til at tale et Par Ord med Minnie un-
der sine Opie og bringer hende om at gå ned ud
på Trandaen. Minnie slår det først hen i Spøg,
men da hun ser, hvor skuffet han er ud, går
hun alligevel med ham. På Trandaen fin-
der Jules en hyggelig Kloge, hvor de kan sidde
halvt skjult af Planter, - og han fortæller hende,
hvad der ligger ham på Hjerte. - Hun vil til
at begynde med ikke lade ham tale, - sender sig
 bort på ham, - men han griber hendes Hånd, fi-
sker den lille Bog, han tog på hende, frem og for-
klarer hende, hvilken Skuffelse den har forvoldt
ham... Hun ler - og får efterhånden Medli-

denked med ham; han rykker udmere, og hun
lar ham gøre det; han liker henen om hendes
Liv, og denne Gang får han lov til at gøre det.
Han roer et Kys; - men nu bliver hun alvorlig,
dog da hun ser hans ulykkelige Ansigt, bliver
hun fæmildet. Midselig springer hun be-
de op, betyder ham, at han skal blive, og for-
svinder et Øjeblik. Hun kommer tilbage med
en lille Æske i Hånden. Hun har påtaget sig en
uhjælpelig streng Hæue - og åbner højtideligt for Æ-
sken og tar den Slipemål frem, som jules efterled
i hendes Lykkeværk. Han ser først kolossal over-
rasket ud, så valdig angrefuld, ligge bønligt
nu Tilgivelse - og får den også i et Kys.

Hille holi har rovet sig ud på Op- 27. En lille
dagets rejse og overrasker de to i et Kys. De fa- fredsfor-
rer fra hinanden, jolleque, - og holi anbringer sig stjerne
imellem dem og Loli laar meget færdigt over,
at den fremmede Hæue kysser hendes Sviger-
inde. Lugen af de to er rigtig glade over fer-
stjernen, - men de kan ikke få hende til at
forsvinde... Så finder jules på at stikke hende
en Daller; og med den fejner hun sig henrykt.

Loli kommer glædeskælende 28. Se, hvad
brispende hene til hin Far med 2-Kronen i Hånd, mig har
den; se bot, hvad mig har fået!" Philippe tar fået!
hende i Forhøj, Käthe kommer til, og Loli peger

sid mod Verandeen. Philippe lar sig fore de vid
af hende, Käthe følger efter. Jules og Minnie
saa forvirede paa Verandeen. Jules gir en
hvirvlig Forklaring, og Phil. & Käthe lykønsker
hjerterigt det unge Par.

Men Phil. bliver pludselig efter-
tanksom, etter Jules et Spørgsmål. Deene
trækker paa Skuldrene. Minnie & Käthe se
spørgende paa ham, Jules kommer med en Be-
mærkning og trækker ombens Brev op af
Lommen og lar dem læse det. - Minnie ser højt
fortrædelig ud - men opgiver hvirvlig Alvo-
ren - og trykker fortroingsfuldt hans
Hånd med et: Komme Tid, komme Råd.

29. Kvad
til Ombud
sigte?!

(Se Fortættelsen af 29. og
den „omlagte“ III Akt.)

3dje Akt.

Jules dagligstue -
e: han går ned ad Gulvet, ser paa
sit Ur, ordner lidt paa nogle Blomster, der pry-
der Bordet o.s.v. Endelig siger det, han betæn-
ker sig et Øjeblik og går så ud i Entréen, hvor
Døren alleende har lukket Phil. & Minnie
ind. Hjertelige kæloverstiltener. Jules si-
ter Minnie rundt i Lejligheden, - hvin staud
ser Juan et stort Maleri (ell. Fotografii) i pe-
gen paa det og ser spørgende paa Jules. Han vik-

30. Ung
lykke

ker senilende, hin rindende, hin med kuyt-
ket Håndad Billedet - og lei så. Tjeneren
bringer Kaffe, og de 3 slår sig ned ved det
hyggelige Kaffebord. Døtten afbydes her
ved en brødtal Ringen. Jules Jule forbræt
op. - Hven kan det vel være?! - Han sætter
sig igen, trakkende på skuldrene.

Udenfor Entréens står Mkel Bro
midne; et byk - næsten skaldet Hene, - nervøs
i sine Bevægelser, - og tilrifter sig Kølighed
med sin høje Hat. Han bliver utålmo-
dig, ringer igen kraftigt, og endelig kommer
Tjeneren og lukker op. Mkel kommer med
en Førespørgsel, Tjeneren trækker beklagende
på skuldrene, - men Mkel har allerede
puffet ham til Side og udstømt ind. Jules
u igen springen op og gået hen mod Døren,
lyttende. Han vender sig til de andre og ser
højt ubehagelig overasket ud - og kommer med
en Bemærkning. Minne peger op mod Porten
et og Mkel, og Jules nikker. Hendes An-
sigt får et pådsigt fuskøkket Udtryk, der
siger så meget som: Av, den er jo ikke så god!

Så bliver hin alvorlig, peger først på Ju-
les, så på sig selv - og går en spørgende Be-
vægelse. Jules ser lidt uforstående ud, - hin
rytter sin Stol noget tæt fra hant, - - og Ju-

31. Oktober
Bromidne

nikker bejaende. Jules har lige nært at få
sat sig ned igen, da døren flyver op, og Mable
mater ind. Han standser pludselig, da
han ser, at det er Fremmede, kigger rundt
og vil til at trække sig tilbage igen, da Jules
"der" hen til ham og hilser hjerteligt på
ham - og halvt fornømt hen til sine Gæ-
ster, presenterer. Mable hilser først på
Phillip og må så også trykke Minnie i Hæn-
den, holdende sig så langt fra hende som
muligt. Han slipper hurtigt hendes Hånd,
som om han brødte sig. Jules har noget
på Tjeneren, giver ham en Bæsked, og Tje-
neren går medfjænde Mables Overboj.

Jules får tænkt sig i Mabel
ned i en Stol ved siden af Minnie, Mable
rykker skam Stolens ryg bort fra hendes.
Tjeneren kommer ind med et Par Kopper
til Mr. Brownlowe og vil skænke Kaffe, - men
Minnie overtager Vertindens Rolle. Da
Mable vil til at komme lukker i Kaffen,
standser Minnie hans Hånd, - smiler usmod-
stælligt og kommer lukker i for ham. Mable
er tydelig nervøs og ikke rigtig vel til
Modvælsed at Minnie urykker ham uden
mere - og alls ved at have hendes Hånd liggende
på sin Arm. Hansique at flytte sig, men

32. Kvi-
dehæden

Mimmi følger efter. Den arme Maud sidder
som på Nale. Hun konverserer ham ud
med sit mest vidtagende Smil, medens
han sidan nervist og tripper og spilder Kaffe
på Jaketten. Mimmi er nok parat til
at sove et tage Pletten af, og Minken er be-
svimlet ved at jule hendes Hårstøjse
sit Ansigt. Han får forvildet op (de to
andre Kener har haft svært ved at holde
sig alvorlige!), og Nils rejser sig med det sam-
me ju at tage Afked. Mimmi siger ovenud
rentig Farvel til Minken og glemmer "helt
Jules - og kommer først i Tanker" om det, da
hun er nået hen til Døren. Jules sæi højt
forandret ud men bliver forvildet,
da hun bog Minkens Ryg får Lejlighed til
at give ham et flygtigt Kys. - Da Gæster-
ne er gået, ånder Minken lettet op, han
snyder ned i en Stol, vifter sig med sit store
Lammestrikklæde og sukker befrøet. Han skæn-
ker sig en extra Cognac og sluger den med en
kelkfulds Minc.

Natte Dag sidder Jules og Minken 33. Be-
red Magerkaffen, da Tjeneren kommer ind smedes-
med Dagens Post. Jules opdager et Brev med
Famulkrift og bliver sig til at læse det, me-
dens Minken er optaget af en Avis. Jules læser:

Mine egen Jule!

Jeg har uagt i Retning af en Plan, hvad
ted i kan komme din Løbel til hiis! -

Lev mig ikke at blive overasket, hvad
du end skæ! - Vedlagt findes du en
Invitation til dig og "Magen."

Din Minnie

Jules Ansigte klæde op, kan
i så spekulativ ud, smile: liden til Pige-
børn og kigger på den anden Skrivelse, der
findes i Konvolutter, - efter at have stik-
ket den jatte i Lommen. Maken har uys-
germig sendt sig og Jules rakter ham Pa-
pirt - med en påtaget ligegyldig Meise
og en Skædebetænkning. Maken læser:

Kan Hr. Jules Maria!

til de og deres af Måkelikke give os den Fer-
uøjele at spise til Middag hos os i Mager
Kl. 6.

Deres

Philippe Clair

Maken miden gnævnt In-
vitationen på Badet og ryster på Hovedet og
vil kaste sig over Avisen igen. Jules går
fastående Gebode men kommer med nogle
japlende Ord. Maken ser ubye mel-
lemføjet ud, læser Invitationen en
Gang til - og nikker endelig. Jules triumferer.

Kaste Affen hos Philippe. Gæsterne kom- 34. Mid-
mer og blandt dem Jüles og Mklen. Minnie dagselika-
læde som Jüles er klist forhænde og helliger bet
fuldstændig Mklen sin Opmærksomhed,
hvad denne dog er alt andet end begej-
stret over. Jüles er ved at fortvivle over
Minnies Kilde men lever op igen, da hun
ser sit Luit til at sende ham (de taler
med Mies) et Fingerys bog Mklens bære
Ryg. Jüles vil tage Minnie til Bads, -
men hun fejler ham og og tan Mklen, der
ikke er helt glad ved situationen.

Efter Badet skal de danse. 35. Mkel
Jüles, der ved, at Mklen ikke danser, vil Bromidore
inkludere ja Minnie, - men hun aflæs
det og siger at ja overtalet Mklen til at fore
sig ind på Gulvet. Denne forkaster Tan-
ken med Afky. Kan danse!! Nej! Men
Minnie gir ikke talt og ja at slippe for vi-
den Tiltale, frsøger Mklen sig. Det går ik-
ke rigtig godt ja den tykke Godsejer, der ik-
ke er inde i Dansekunstens Mysteries, og det
samer ikke længe for han i sin Ubehændig-
hed har fået trædt Minnies enesko af.
Hun smiler, - det går såmænd ikke uret.
Hun lader ham jule sig ind i en tilstødende 36. Den
Salon, sætter sig mægligt ned i en stol og galante Pibder

Strækker Foden frem. Onklen forstår ikke.
Hun går ham begribeligt, at han skal sætte
Skoen på. Hr. Brændøe er ved at hinde!
Men hun går ikke tabt, og Resultatet bli-
ver selvfølgelig at hun må bøje Knaa, hvad
der ikke er uvent for en Mand med hans
Korpus. Julekigger ind gennem Portie-
ren. Mimmie rækker smilende til ham og
går ham begribeligt, at han har at forvin-
de. - Et Øjeblik efter kommer Philippe. -
Hun lader whisky overasket og forvinder
med et undskyldende Blik. Onklen er ik-
ke helt begjæret ud. Ind at danse vil
hun ikke mere, og Mimmie henter Whisky
til ham og går det så behageligt som unu-
digt for ham. Hans Fortvivlelse nær.

hvert senere på Aftenen sid 37. Et
den kvindesky Onkel og nogle andre. Her er farligt
fordybet i et Bridge-parti, da Mimmie Pigeboom
kommer ind med Julek, som hun har dan-
set med. Hun læner sig til Onkles Stol
og lader meget forundret over, at han er
så optaget af Spillet. Onklen bliver urolig
ved hendes Navnvalde og er ikke helt i stand
til at passe sine Kort. De andre Spillere går
Kvov og Mimmie kigger så smilende hans
Kort til hans store Forbløffelse. Hun går
Kortene til Julek, der ikke er særlig begavet ud

i det Øjeblik. - Hun ser bønligt på Mkleu:
-- og det lykkes hende virkelig at få ham til
at rejse sig - og hun skubtes så jules ned i hans
Stol. Indsmigrende giver hun Mkleu min-
der Arme og gør ham opmærksom på nogle
Malerier. Hun får ham med vid i det til
stødende tavelse; - Jules ser meget betænkelig
ud.

I tavlet ved siden af går Minnie og 38. Under
pludser med den ulykkelige Mkel, viser ham fire Øjne
jaskellige Ting o. s. v. - Den arme Maud har mest
Lyst til at løbe sin Køj, - hun triner angst
sin Skuldepande med sit dommetørklæde.
Minnie ser medlidende på ham, trykker
ham ned i en rigtig magelig Stol, betyder
ham at han skal se et Øjeblik og formin-
der. Mkleus Ansigtsudtryk er ikke helt elsk-
værdigt, han stamper irriteret med Foden i
Gulvet og har lige rejst sig, da hun har været
komme - og han synker ned igen. Minnie
kommer hurtigt smilende med hans Whi-
sky og lukker Døren efter sig. Hun får Glas-
et op til hans Mund - og tilbifrer ham
Kølighed med sin Pifte. - Han er alt-opsig-
kende ud! - Hun går smaltende - og med
ad Gulvet, og da hun kommer hen ved Dø-
ren, ser hun sit Blik til at dreje Nøjlen
om. Så opdager hun, at hans Slipsstræde

skævt og gir sig - kods hans forjæmshede Tøgr-
ning - til at rette på det.

I Sidercauldet rådder de 4 Herrer, - Jule- 39. Euprae-
les er ikke særlig "oplagt". Philippe kommer kær Sittu-
ind og sætter sig spørgende om: "Hvornæ min Sø- ation.
ster?" En af Herrerne peger mod Døren til
Sidercauldet, Phil. nikker og går hen til Døren,
lader overasket over, at den er lukket. Phil.
baner på og vil åbne Døren. Bøien! Den er
låst! - Med en tiltvælsende "dygt" Be-
skyttelse møder i sine Træk, sender han sig med
de andre, der er lige så forbløffede. Jule går
hen mod Døren. I Sidercauldet er Min-
nie optaget af at arrangere Klips, - hun går
tilbage, da den bliver taget i Døren - og er
"overasket" på Mhlen. - Denne er mindst
lige så overasket. - Minnie må redder sig
lidt til side for at hun ikke skal bli. -
Efter en "penlig" Parze, går hun hen mod
Døren "lanslet" ved at opdage, at den er
låst. - Hun lukker op - og ser rødmen
på Mhlen, der står med åben Mund.

Nu kommer Phil. ind, ser sig forbløffet
om, peger på Døren og så på Mhlen. Denne
ser højt forjæmshet ind og lader Hænderne
fare hen over sin Pande. - Phil. sender ham
et underfundigt Smil, sender sig mod Sø-
steren, der står med sædet Hovede, og får den.

vid efter at have oplevet et undskyldende
Blik mod Mikken. Denne er i Kvindens, - for saavel
de Gulvet og gaa helt ind og til gode Skind,
da Jule, der sammen med de andre Herren har
staaet i Døren, - og er kommet helt ind og sender
Mikken et underfundigt Blik - og skriver det
ene Øje til. - Mikken vil lige til at sige, men
betænker sig, smiler rundt på Hølen og
ind af Kælsket. - Jule smiler og banker tan-
kefuldt med Fingrene på Bordpladen, da
han får et Par saavel Hænder om sine Øjne.
Det er Mimmi, der har listet sig ind. Han
giver sig fri, lægger Armeene over Hals og er nær
en "påtaget" "Stræng Mimmi på ham. Hun slår
Øjnene, - kigger op, medens et Smil lister sig
frem i Øjenkrøgene - og kaster sig om Halsen på
ham. -

Noget Dage efter: Jule og Mikkel Bro-
milde kommer ind på en Restaurant for at
spise til Aften. Medens Mikken er optaget
af at studere Menuen, får Jule Lejlighed
til at kradske et Par Ord ned på et Stykke
Papir, lægge det i en Konvolut og give en Pre-
stolo det til Viderebesorgelse. - Medloven
iller sporensbegs op til Philippe med det, som
han mod det, læser det og lader det gå videre
til sin Kone og sin Løster. Det lyder:

til side i Restaurant "Austria". Jule.

40. Et "lit-
jaldigt"
Møde

De 3 ifør sig deres overtøj og stammer mod
"Astron". Jule og Nukleu er nået til
Bessertou, da Philippe, Kätthe og Mimmi hol-
deres Tugtøj i lokaleret. Mimmi "opdager"
de to - udsåder et Glædesudbrud og styrer
hen til dem, fulgt af Phil. & Kätthe. Nukleu
Bromidues Glæde er behersket, - men der er
jò intet at skille op. De 3 slår sig ned ved deres
Bord og Mimmi ved hans Side.

Idet Philippe rækker Tjeneren 41. Jour-
sit Overtøj, opdager han en Klere, der sidder nalisten.
alene ved et Bord, - og som hilser på ham. -
Phil. nikker igen, går hen til ham, passera-
re lidt med ham, går ham opmærksom på
Nukleu Bromidue og fortæller. - Journalisten
er meget interesseret og skriver ned på et Pa-
pir. De toer roit Afsted, og Phil. sender tilb-
bage til sit Selskab, hvor Nukleu allerede er
kommen på Bordet

Man (i: det Selskab) er ved at byde 42. Op-
op. Mimmi påtager sig at hjælpe Nukleu i brud
overtøjet. Denne (Nukleu altså!) er stadigvæk
ikke begejstret for Damens Elskvædighed. Phi-
lippe, der smilende har rekket et forstående
Blik med Jule, får en Idé - og får Lejlighed
til at hviske Mimmi et Par Ord i Øret. Nukleu
ser forbavset, - smiler så og nikker. - Phil.
Jasvinder, medens Mimmi har tausheligt

led at komme i Tojlet, som det vil en vis Gud
lykkes hende at få Onklen til at hjælpe
sig på.

Phil. har skyndt sig ud på 43. Bestik-
Trappen, hvor Elevatorfrøieren, du kender kelte
ham, ærbødigst hilser. Phil. forklarer ham
nøjt, peger på Elevatoren, - bevæger Hånden
oppe på ned efter (for at betegne Elevatoren
dvs. juker) - og standser Hånden med et Ryk.
Frøieren ryster på Hovedet, beklagende. - Phil.
beder sin Tegnebog frem og siger at overtale
Manden ved Hjælp af nogle Sedler. Frøieren
er i en svag Filtelse, - plads for den og nik-
ker. Phil. rækker ham smilende Sedler-
ne og lykkes hans Hånd, forklarer og peger
på sit Selskab, der langsomt kommer dri-
tende med Minnie og Onklen i Spidsen.
De standser ud for Elevatoren.

Minnie siger for, at Onklen først 44. Et
går ud, følger så selv efter - og på et Tegne af Elevator-
Philippe til Elevatorfrøieren ikke dør. On- uheld
ken skikker forfjæmset Hovedet ud og vil have
de andre med ned, men Frøieren peger på en
Plakat på Elevatoren: Højeste Belastning
200 kg. - og går smilende en Bevægelse mod
Onkens Kapsel. Den grædte Hr. Brandt ser
du ham et kærtende Blik og trækker sig
arigt tilbage, - hræjper Frøieren sætter de

sat den i Gang. Philippe gir ham et Tegnsjiles
og Käthe har fejret sig lidt; - Fieren seni-
ler brød og smitler ved Hjælp af en Lomme-
kniv en Ledningstråd over. Elevatoren stand-
ser med et Ryk. "Stå opstandelse!" - Phil. la-
ver Ståhj, de andre kommer til, - Køben, Tje-
ner og Gæster. - Det er ganske uforklarligt, U-
heldet. Fieren fortår det ikke. - Men Factum
er: midt imellem Stue og 1ste Sal sidder Ele-
vatorens fast. Bag Glasdøren kan man skimte
Mikkens forfærdede Ansigt og den grædende Min-
nie. - De bliver sendt Bred efter kyndig
Assistance. Journalisten er kommen til, Phi-
lippe forklarer, og han noterer.

Endelig efter en Times Forløb kommer
Hjælpen, findes den beskadigede Ledning og fjær-
gjort den i Orden. Elevatoren glider roligt ned,
og de uidsparrede stiger ud. Mikel Bromidau
er ved at flyve i Fluit, overjurer Hotelvæ-
ten o.s.v.; og Jules har sit Besvæ med at be-
rolige ham. Minnie, der er bleg og sindsbæ-
gelse" lar sig trøste af Phil. & Käthe. Under
Folks uhyggelige Blikke begiver vort Selskab
sig ud, for Afshed. Philippe, Käthe og Minnie
farsvinder i en Bil, Jules og Mikkens i anden. Mik-
ken er trav, Jules hængt over det skælende
Lunt, Minnie sendte ham til Farvel.

45. Befri-
et.

Jules Arbejdsstælle: Jules kommer ind i 46. Mogen
Magenjakke og godt Mindes, får lige kastet et idyl
Blik i Mogenavisene, da Telf. rimer. -
Han tar Rødt. Han er Minnie telefonen
hjemme fra Philippe. Han er i Vestøj li-
ksom Phil, der står ved siden af med en Avis
i Hånden. Han forklarer beende Jules noget,
- Jules ligger nikkende bjaende. Til slut sender
han ham et Fingertys på Telf., - Han besta-
rer det. Afgrønning! - Jules sidder end-
nu på Skivebadskanten, fornøjet smilende,
da Orklean, i Benklæde og Mauchetstjorte,
kommer stormende ind. Jules lægger sit An-
sigt i alvorlige Folder og hilser hjerteligt på
Orklean, - som brummer. Han er dårligt Mi-
ni-dels på Grund af Gårsdagens Fatali-
teter, - dels fordi hans ene Selestrop er sprun-
gen. Han jammer arigt op og ned ad Gulvet,
hørende op i Benklæddene, kloende sig i Nok-
ken o.s.v. - Tjeneren kommer med Kaffen.
Orklean nipper til den, - udf. den uforvarende.
Pludselig faer han op. Det ringer! - Jules be-
væger ham og han kaster sig over Kaffen
igen. - I det samme stykke Philippe ind fa-
er Tjeneren - og frilgt af Minnie, der sender
Jules et Fingertys, for ham, goddeude i su-
ker ved på en Stol. Orklean vil flygte, men

blivit stoppet af Phil., der i en højst altherent tid
Kanu trækker en Avis frem, holden den op for
Kasen af Brændene, der er helt sanseløs. Phil.
peger på en korts og styrtet op og ned ad Gul
vet. Julek læser over Skilderen på Møllen:

Den bekendte Godsejer Main, der i disse
Dage opholder sig i Byen - efter Følydende for
at lade sig smede i Hymus hænker - har i Aftes
udsat for et lille Uheld. Da Godsejeren og
en ung Dame, - en Datter af afd. Departement
chef Clair, - som han var i selskab med, tog
ned med Elevatoren i Hotel "Astoria"

Phil. går tilende hen mod Godsejeren: "Min, 47. Min
Løster er kompromitteret! De må gifte Dem med hende! Løster er
Møllen jamt tilbage med Rødtlen malet i sit Ansigt. kompro-
Julek sender sig for at skjule sin Datter. Møllens rykker mitteret!
kroftigt på Hovedet og gør en afstødende Betragelse.
Phil. lister en Revolver frem i Hånden, peger mod Lø-
sternen og Møllen og harer Revolveren. Møllen er døde-
færdig, - smiler fjollt og gør en Betragelse med Hån-
den for at få Phil. til at sænke Pæbuet. Kanu sender
sig fortvivlet mod Julek, - men denne trækker ind-
Ligende på Skilderen.

Da Klaven pludselig Møllens Ansigt op. Kanu sender 48. En Red-
sig mod Phil. og peger på Møllens og Julek og kom- uringsplanke
nu med et Fuldag. Phil. ser efter tankerne ind,

men Minnie ryster sig og ryster på Hovedet. Jüles
ætter sig - og følger hendes Exempel. Mkleu
fortvovler. Han sender sig mod Jüles og ud-
bryder: "Du gifte dig med hende! - Eller gå
jég dig arveløs!" - Jüles lader overrasket,
smiler så ironisk, ryster uforstående på
Hovedet, tar så Mkleus Brev, der ligger på
skrivebordet, og rækker ham det. Han ser
på det, rynker Panden - og vover det så i Styk-
ket. - Jüles og Minnie tekler et stjålent
Gjekast.

Mkleu griber nu Jüles Hånd og fører 49. Betin-
ham hen til Minnie. Hun lader tilbage gelsen
og ryster på Hovedet. - Mkleu berørfolder hen-
de, - men hun ryster stadig på Hovedet. -
Så ser hun pludselig eftertænksom ud, -
før Mkleu Broniidæ hen til skrivebordet,
rækker ham en Pen - og dikterer. - Han
skriver, - protesterer, - skriver, - jamn op, -
skriver... og spæler en Gang i mellem til den
uhjæggelige Revolver. Endelig rækker
han Jüles det skumme. Jüles læser:

I Tilfælde af at min nevø, Jüles
Maur, æfter Frk. Minnie Clair, tilstår
jég ham en årlig understøttelse af 20.000
Fr. samt indrætter ham til min Uni-
versitetslønning.

Jules smiler stagt, sender sig mod Philip-
pe. - Han har videt at indvende. Minnie
nikker, - Jules nikker så gaa' bejaende og duk-
ker under Papiret; han skriver til ham
inden. De andre attestere. Jules får
dette Papiret overrakt.

Bukken ånder sin befiert,
for sig i Stuen af Pauden og rejser sig. Han
kigger på Jules og Minnie, der står uset
fra hinanden, - trækker så Minnie hen
mod Jules - og pludselig kaster de to sig
gladestkålende i hinandens Arme.

Bukken og sin idichisk-overraktet ind og
sender sig mod Philippe, - men denne
har stoppet et hemmetrikled i Møn-
den og er halvkræft af katter.

50. Solen
skinner jo!

—————
Eude,

Kaldemar Andersen

Forkortelse

&

Mulagning

af

III Akt

af

Provident

4 Krig med Amer.

Lystspil

3 Akter

af

Jaldemar Andersen

1914

III Afts' Afdelinger u henlagt til:

1. Uden for Thunhotellet.
2. Strandpromenaden.
3. Uden for Jüles Bolig i Hovedstaden.
4. Trappegangen uden for Jüles Entré d'.
5. En hyggelig Krog på Hotelverandaen.
6. Hotellets Forhal.
7. Uden for Villa „Laursonci“ i Havelåge
- 8^a Ved Hotellets Strand
- 8^b Jüles Hotelværelse (i Baggr. en Altan med Söen)
9. Et Hjörne af Hotellets Spisestue.
10. En af Hotellets Saloner (i Baggr. Fljörne tie Daksalonen)
11. Entréen af " " (i Baggr. der tie den fäite)
12. Som 10.
13. Som 11.
14. Som 8^b

Hvis Forkortning af III. mites,
ut Afdelingerne 7 & 8^a kunne
udelades som mindre væsentlige!

Tilføjelste til II Akts Slutningsscenen (Hd. 29)

I det samme kommer et Telegrafbrud med et Telegram til Philippe. Han læser det - og nikker tilfreds. Det lyder:

Dydsthotellet 2:10-7-14

Mr. Philippe Clair!

Må jeg hermed meddele Dem at den ønskede lottage, "sans-rouci" er disponibel fra den 11te dt.

Forbøndtligt

P. Boir

Alle sei meget begejstrede ud ved "Tanke om snart at kunne flytte. på landet;" - Jules indtager: han er selvfølgelig ked af, at Mimi så hurtigt skal forlade Bizen. -- Men hans Ansigt klamrer hurtigt op! Han forslår med et komisk-bedeende Udtryk i Ansigtet, at han også lejer sig ind på Dysthotellet (ved at vise med Telegr. - pegere mod de andre og sluttelig mod sig selv). De synes alle, det er en utvilsomt Idé, og Mimi trykker glædesstrålende hans Hænder.

Ende på II. Akt

Udlægning af Akt III

Philippe, Käthe (med Loli) og Minnie renter. derfor (Hvis
de villes flere Biler op, - men ikke med den hotellet)
rentede! - Endelig kommer Jules. Hjerteli-
ge Velkomsthilsener o.s.v.

Medens Chaufføren og en tilhørende 2. Strandpro-
menade.
Jules ^{læser Bagagen af} og Minnie en Tur
langs Strandpromenaden. De 3 andre føl-
ger langsomt efter.

En Bil standser - og lætter en lyk- 3. Uden for ju-
nasken skoldet Hæse af. Det er Mikkel Broun- les Bolig i
dore! Efter at have betalt Chaufføren Hovedstaden.
går han vid ad Gadedøren.

Leddruppende enter den korpul- 4. Trappegaa-
ente Hæse op ad Trappen - og siger ja! gen uden for
Han tiltrækker sig Møjlighed med sin høje Jules der
Hæt! - Utålmodig siger han igen. De
kommer stadig iver! Når han gnæver
og skal lige til at ende at sige tredje
Gang, da han ser, der sidder et Kart i
Dørruden. Han læser: Føreløbig Ad-
res Hysthotellet. Han kamper arigt
med Foden i Gulvet, betænker sig et Øj-
eblik, - kigger i en Topplac - og jumper så
ned ad Trappen igen med sin Kuffert, fæs-
jat i en Bil og kører mod Banegården.

(Som 3.)

Jules, Philippe, Käthe og Minnie sidder
og nyder Eftermiddagskaffen. En Tjener
kommer anstigende og overrækker Jules et Vi-
sitkort. Denne læser:

5. En hyggeli-
g Højt på
Hoteltraaudee

Bromidae Marie.

Jules faar forfærdet op. Da de ande bli-
ver sat ind i Sagen, er de lige så overraskede.
Tjeneren står afventende. Endelig får Jules
samlet sig så meget, at han er i Stand til at
rette en Forespørgsel til Tjeneren. Denne vik-
ker og peger til høje, - udtænder et Spørgsmål, -
Jules ser sig højst ullykkelig an - og vinker så.
Tjeneren spinner sig.

Almindelig Rådsvildhed! - Minnie
kommer først til Højterne og rejser sig - og ser
ude over bestemt ud. Hun peger på Jules, så
på sig selv og gør en afværgende Bevægel-
se: Den ikke noget mellem dem! Hun
trækker sin Stol så langt bort fra haves
som muligt. Jules er ikke alt for begavet
ud. De har alle lige været et så længe sig
ned igen, da Uklea-accompagnement af Tj-
neren - kom frem på Traaudee. Dengo-
de Uklea er meget overrasket, da han ser,
det er et stort selskab, han dumpes ind
i, kigger rundt - og vil til at tænke sig til
bage igen. Men Jules har omidledt fået

rejst sig, -- får hilst "kjerbeligt" på hane -- og
halvt slæber hane tilbage til "Haffet-
det" -- og presenterer. Onklen hilser sidst
på Minnie, -- holder sig så meget som muligt
i Afstand fra hende og slipper hurtigt hen-
des Hånd, -- som om han brødte sig. Jule-
gir Tjeneren en Væde, -- og den opsættende
gjæmmer sig med Onkles Overbøj.

Jule får trykket sin Onkel ned
i en Stol ved siden af Minnie; -- Onklen ryk-
ker strax sin Stol meget ræk fra hendes, -- men
hun følger efter. Tjeneren kommer med
et Par "Skapper" til Mr. Bromidæ og vil skæn-
ke "Haffe" for hane, -- men Minnie overtager
hurtigt Værtindens Rolle. Da Onklen vil
til at komme Sukker i "Haffen", standser
Minnie hans Hånd, -- smiler uimodstå-
eligt og kommer Sukkeret i for hane. Den
gode Onkel er yndelig nervøs og ikke rigtig
vel til Mode -- dels ved at have Minnie
siddende så tæt ved sig -- og dels ved at have
hendes ^{Hånd} liggende på sin Arm. Han siger
at flytte sig, -- men Minnie følger stadig
efter. Der anse Maud sidde som på kæl-
le. Hun konserverer hane ind med sit
mest indtagende Smil, medens han sidder
og rækker uretligt på Stolen -- og spilder

Trappe på Jaketten. Minnie er stax parat
til at hjælpe at tage Pletten af, og Onklen
er en Berisvult her ved at føle hendes
Hår strøje sit Ansigt. Han faar jo vil
det op (de andre har haft svært ved at holde
de sig alvorlige), - og Phil. & Käthe rejser sig
i det samme for at tage Afsted. - De siger
ad et Stykke hen ad Mandaen og siger så
Farvel. Minnie er længe om at få taget
Afsted med Mr. Brundage - og glemmer
hele Jule. Hun er allerede begyndt at
gå ned ad Trappen, for hun kommer i
Tanke om "Forglemmelsen". Da Onk-
len et Øjeblik vender Ryggen til, ser
hun sit Smil tilsmilende at sende
ham et Fingertys. Onklen ændrer
lettet op, da de er forvundet, - og i en
en Beragelse med den "bortdragende" Min-
nie og peger de efter på Jule. - Men den-
ne er højt overasket ud, - lei og yster
benægtende på Hovedet, - og Onklers Ansigt
der har ligget i uagt tvivende Folden - glat. b. Kirko-
tes ud igen. llets

De 2 Herre begiver sig ind i Fer-
ballen og taler med Portieren. Jule pe-
ger mod Onklen. Portieren nikker, - ser
efter på Tavlen, - ja, Herren kan få et
Frikal.

Par kæliser ved siden af Jüles. - Onklen nik-
ker tilfreds - og de 2 begiver sig op ad Trap-
pen.

Mimmi står og løner sig til højre, da Villa, sans-
jüles og hans Onkel kommer spadserende. - rüci¹ Ha-
de hilser - og Onklen vil hurtigt gå videre, - klage.
men Jüles trækker ham med hen til højre,
hvor Mimmi ræmt "hilser på ham.

- Hun kommer uden for, - og stiller et spørgs-
mål til Jüles, - men får samtidig kejlig-
hed til (da Onklen et Øjeblik vender sig
bort fra at se efter nogle fultparrede)
at betyde ham, at han skal forvilde.

Jüles nikker, og da Mr. Bemidou atter
har vendt sig, - ser han på sit Ur, ryster
beklagende på skulderen og tar Afked med
de 2 andre. Onklen vil følge ham, - men
Jüles afbræger og Mimmi har allerede gre-
bet hans Arm og peger benligt ned mod
Stranden. For Onklen virkelig kommer
til Besindelse, er Jüles forvildet, og
Mimmi har allerede fået manøvreret
ham et Stykke ned mod Stranden.

Mimmi får Onklen til at lægge sig 8.de ved Staan-
i Landet. og følger selv efter, og i ham op- den. (Ho-
maksim på det mindre Badeli, der ligger Strand)
udfoldes sig, - skærmer ham fra Solens

Stråler, tilbriker ham Høilighed o. s. v. og er i
det hele taget forførdelig elskværdig. - Den
arme Mand er "til Gengæld" mildt fortvilet!

Jules og Nuklen sidder side på side på Alta-^{g.} Jules' Ho-
ne ved Magerkassen, - hvor med en Avis fra Telkeretsele
den sig. Tjeneren kommer ind med Breve Bagen, en Avis
og Aviser. Jules har rejst sig og er gået ham tan med Løen
i Møde og tar med Posten, hvorefter "Aan-
den" forsvinder. Jules lægger et par Ma-
ke til et Brev, skrevet med en Damehånd,
og da han ser, Nuklen er fadybet i Avisen,
læser han det hurtigt. Det lyder:

Min egen Jules!

Jeg har uagt i Retning af en Plan,
hvorefter is ma'ke kan komme den Nukel
til hirs. Lev mig ikke at blive overna-
sket, - hvad der end sker! - Fa' "Uhyget"
med til Ballati Aften! - Din Minnie

--- Jules Ansigt klarer op, - han
respekterer sig ind - og smiler så... Efter at
have gemt Brevet, tar han Resten af Po-
sten med ind på Altanen, - Nuklen peger
med Pinken og ser spigende ind. Jules
ryster benygtende på Hovedet, - men
opdager så en Meddelelse fra "Hotellet,"

kigger på den og læi den gå videre til Onklen
3 Aften Kl. 9 Gala-supper med
påfølgende Bal. Kun Adgang for Ho-
tellets Gæster.

Sådan lyder skrivelserne; - Onklen
smider den på sig og rykker quævent på Ho-
vedet. Julekammeret med et Par Bemærk-
ninger; Mr. Bromidae trækker ligegyld-
døgt på skuldrene, - kigger så skrivelser
endnu en Gang igennem - og nikker så
bejænde. -

Med et Bad for sig sidder "voit Kl. 9. Et Hjørne
skab": Phil. & Kätthe ved den ene side, - af Hotellets
Onklen og Minnie ved den anden. Julek Spisesal.
Lene, en smaa Majstat for Badende. -
Man er nået til desserten. Stemningen
er høj, - og Minnie er som sædvanlig i høj
grad optaget af onklen, - hvis Glas kun
fyldes, - hvis ligesom hunden, fast-
ner hans Seriet i Halsen o. s. v., altsam-
men til megen Gêne for den antatte
Herre. - Dansen er begyndt, - man
rytter sig, - og begyver sig ud ad Spisekø-
ken. - Minnie klynger sig selvfulgtelig 10. Et af La-
til Mr. Bromidae. Lene. " 7

Inden for den store Flijd, der stoder Bagvinden;
ind til Dansesalen, står der tæt-pakket Dansesalen.

med ikke-dansende. - Kai Klyugue "åbner
sig, han man. Udrikt" til de dansende. - Da
"Lelkabet" kommer ind i Salonen, - Jasmu-
den skal Phil. & Käthe ind i Ballalen. Jü-
les vil have Minnie med, men hun vil
ikke, da Onklen heller ikke vil. - Jüles
Jasmuden så. Minnie går, hvad hun
kan for at få lokket Mr. Brannidore med
ind at danse. Men denne forkaster Tan-
ken med Afky. Kan danse?! Nej! - Men
Minnie går ikke tabt, - men da Onklen et-
selv ikke vil ind mellem de mange Men-
nesker, får Minnie ham til at danse
ind med sig ind i Salonen, hvor - som hun
væn - ingen ser dem. - - Det går jo ikke
så godt. Den tykke Godsejer er ikke så delig
godt ind i Dansekunstens Mystere, ^{og}
det varer ikke længe før han i sin Ubetæn-
dighed har fået bradt hendes ene Balste
af. Hun smiler: det går såmænd ikke
noget! Hun sætter sig muligt ned i
en Stol, og strækker Foden frem. Onklen
Jastai ikke. - Hun går ham begribeligt,
at han skal sætte Kroen på. Mr. Brannido-
re ved at hørne! - Men hun går ik-
ke tabt, - og Resultatet bliver, at hun
må boje Kua, hvad der ikke er nemt for

en Mand med hans Kopul. -- I det sam-
me kommer Phil. fra Børsalen, skideende
genlytlig med en ung Mand, der isigt
noter ved i sin Lommebog. -- Det er Journal-
aktist Bernard. -- Phil. går ham smilende
opmæksom på den knalende Herre, -- og
Journalisten er meget interesseret og no-
terer ved. -- Minnie har undseligt "sæn-
ket Hovedet... Phil. & Journalisten snak-
ker sig discret tilbage... Uklen har lige
fået rejst sig, da en hel Del Gæster strom-
mer ind... Der er Parve. -- Uklen er
meget opbedet og tæner sit veddyppede
de Ansig, og Minnie får ham med ind
i en Salon ved siden af... Så en falder i
efter dem....

11. Evander
Salon, i Bag-

Minnie får Uklen trykket ved i
en behagelig Stol, -- efter på hans Skift-
og tilbringer ham "Høilighed med sin Lipse.. Der sid til
Uklen er to i Halsen -- og Minnie går den første.
gribeligt, at det er hien og så (demonstreres
f. d. ved Hjælp af nogle tomte Flasker, der
står der), -- går hen og trykker på en Knop.
Et Gjeblik efter en Tjener ind... Minnie
kommer med en Bestilling, -- der får Uklen
til at jase op, -- men Minnie rækker smil-
ende til ham, gentagne Gange. Tjener-

bukker og forvinder... Minnie går hen til
Mikler, - ser meget angefield ud, for et Øje-
blik efter smilende at klasker ham på
Kvinden. - Hun får et ligegyrdet blik
af hans bestemmelse, - smiler en ligegyrdet
i Munden på ham, - for selv en - og tæn-
der. - Tjeneren kommer med Champag-
nen, - skænker op - og forvinder med det
Service, der stod der. - Han bukker den
effektivt. - - Minnie sætter sig på Kan-
ten af Badet, der står tæt ved Miklers
Stol. og hilser købt - smilende på ham.

Den gode Herre er ikke helt så smilende.
- - - Da hun har drukket, går hun rygende op
og ned ad Gulvet og ser sit Suit til at dæje
Niglen i håret i den til siderdelset

12. Olfu fülle
Lolou (10m10)
↓

I Salmen er du en hel del Men-
neske, - bl. a. Journalisten, der sidder i v-
rigt skrivende ved et Bad. - Phil. kom-
mer hurtigt ind fra Salmen - og retter et
Spørgsmål til Jule og Käthe, der sidder
i Salmen. - Der rykker på Hovedet... **S**æt-
ter han en Færspigsel til Tjeneren, og den
er rækker og pejer med den t. v. Phil.
han lidt overrasket ud, går så hen og vil
åbne den. - Med en tillydelende
"dette" Forbavelse malet i sine **Skabte**

der kan sig mod de andre, der er lige så for-
bløffede. —

13. Den an-
den Salen
(som 11)

Glemte en Minnie op taget og at
briste ligantaste af Mr. Bronnides Kjole,
da den bliver taget i døren. Min er højt
overasket "på bakken. Denne er mindst
lige så "paff". — Minnie må røde sig lidt
til lide ~~for ikke~~, ja at han ikke skal se,
at hun lei. — Efter en "pauze"
går hun hen mod døren, "kommet ud
at opdage, at den er låst. Min løkkes
op, ser fulgent "på bakken, der står med
åben Mund. Min kommer ind (med
Julie & Käthe på Hebeten, — i Baggr.
skines en del af Belgastene bl.a. Jour-
nallisten. Bakken har rejst sig, er højt
"forjant" og lader Kænderne fare
hen over sin neddyppende Pande.
Min sender ham et udefindigt
Smil, sender sig mod Sisteren, der står
med rødet Hovede. Julie er gået
hen mod Bakken, — smiler og kviter det
ene Øje til og går en Berørelse med Min-
nie. Bakken vil lige til at sige noget, —
men betænker sig, — svirrer rundt på Hæ-
len og favninder id den Øi i Bidekulis-
sen. — — —

11. Jiruchsten, der er trådt til, bliver
"jungt" og Phil, der kommer med et Par Be-
mærkninger, og en uindskyldende Hånd-
bevægelse. - Jiruchsten smiler og går
ind med Phil. ad døren ind til den an-
den Salon. - Tilkieme er i midlertid
forvundet, og idet Phil. går vider, har
opmærksomme bagefter til Jules og Mimmi
og skyder døren efter sig.

De to står her i sin Ende af Lokka-
let; - Jules lægger Armeen over Kows, ser
stungt på Mimmi, der sender Blikket,
"Ja et Øjeblik efter at sende ham et for-
vit Smil. Jules siger: "Alene; be-
der Armeen ind - og kaster sig om Halten
på ham. - - -

14. Jules

Kæste Magen! - - Tjeneren kommer Hotelværelse
ind med Kaffe (til to) til Jules, der er i Ma (som 8)
grøjakke og godt Humør! - - Jules gør en
Bevægelse ind ind Værelset ved siden af,
Tjeneren nikker - og forsvinder. Jules ta-
ler sin Kaffe til, da Møllen kommer foran
de ind - i Benklæder og Kost. - Han er i dag
lygt Humør, dels på Grund af Gårsdagens
Fatalitet og yndi, hans ene Selestrop
er sprængt. Han kaster sig over Kaf-
fen. den er ja varm! - og gnæver stolper

han op og ned ad Gulvet. Tjeneren sid med
et blikkert, - Jüles læser det overasket, -
kommer med en Bemærkning til Mabel,
derne staaer, og en afdragende Beret-
else, - men Jüles ryster på Hovedet. Mabel
genoptager sin Værdning: Jüles giver Tje-
neren en Bæsked, - men Tjeneren ikke vært
ad, for da den smakkes, så "Aanden" er ved at
gå den i Hovedet - og sid styrtet Phil., fulgt
af Minnie. Tjeneren sid! - Phil. faar skax
hen mod Mabel, - og imens får Minnie
Lejlighed til at sende Jüles et Fingertog
og lægge Fingren på Læben for at betyde ham,
at han skal forhøde sig tavs. Jüles er
uagt overasket. - Mabel er så forskækket
over Phil. justyrrede Udseende, at han vil
flygte, - men Phil. bremser ham. - Han
får ham i Skuldren, peger på Minnie,
der, grædende "er siddet ved på en Stol og
Phil. siger trængende: Min Søster er kompro-
mitteret! De må gifte Dem med hende!! -
Mabel faar fuldstændt tilbage og er uagt
ubegavet sid, - Phil. bærer den Avis, han
kom med i Hænde, sid for ham og viser ham
uagt. Jüles læser over Skuldren på ham,
----- endrider "sand. Jüli. Jüles Mær-
og hans Mabel, der kendte Gudsige, som efter

et sikkert Forlydende snart vil lade sig seende
i Hymens Lænke. - Hans Tilkomne er en pui-
ring Dame, Datter af en kendt og did Depar-
tementschef og Sister til den hys sa - -

Godsejeren græber sig til Hovedet og
er ganske forvirret ud, - men Phil. gen-
tager sin Opfordring. Mikken rylder kraf-
tigt på Hovedet og gør en afregende Bred-
gelse. - Phil. peger på Sisteren, - så på God-
sejeren og gør sig til at lege med en Revot-
ter, han piller frem. - Mikken er dænsede-
dig, - smiler fjøllt og gør en Berørelse med
Hånden for at få Phil. til at gemme Våb-
net, - sende sig så forvirret ind Jules, -
du blot undvigende trækker på Skulde-
ren, - krap på den, opkørte Godsejer forvir-
ret og græber ned i en Stol. De 3 andre liden
sig til at smile til hinanden.

Philidelig løfter Mikken Hovedet, - hans
Ansigt klæder op, - han peger med Mimmi
og Jules - og kommer med et Forslag, Phil.
er eftertænksom ud, - men Mimmi og Jules
rylder på Hovedet. Mikken stamper i Gulvet
og sender sig ind Jules: Du gifter Dig med
hende, - ellers går jeg Dig arvelis! - Jules
smiler ironisk, - finder så frem på Skriveba-

det Mikkens Brev og rækker ham det. Han er på det,
synker Poulsen og siger det så itid. - Han er så jule
jules hen til Mimmie, - men hun kommer tilbage
og rykker på Hovedet. Mikkens beifalder; - hun er
effektansom id, - hun Mikkens hen til skrive-
brevet, rækker ham en Pen og dikteren. - Han
skriver, jamen, protesterer, skriver, - skuler til Pe-
solverer o. s. v. Så rækker han dygt og rækker
jules det skæmme. Jules læser.

I Tilfælde af at min Nerve, Jules Main,
giver sig med Frk. Mimmie Clair, tilstår jeg ham
en årlig understøttelse på 10.000 fr. samt
indsætte ham som min Universlærring

14-7-14 Benilde Main

Jules smile sagt, sender sig ^{mod} Phil, som intet
har at indsende. - Mimmie rækker, - Jules går
så det samme - og rækker Papiret i Lommen,
effekt Phil har skrevet under som Vidne.

Mikkens rækker Amene befriet i Rejset, tra-
re Poulsen af Poulsen og rejser sig. Han kigger
på Jules og Mimmie, der står usjæst fra hin an-
den, - skæmme så Mimmie hen mod Jules, - og plud-
selig kaster de to sig glædes skæmme i hin andens Arme.
Mikkens ser "begavet" id - og sender sig mod Phil,
men denne er sunket ned i en Stol - med et samme
fåklode stoppet i Munden, og er halvt død af latter.

Ende.

(17)

Valdemar Andersen.

Islands Bayge 29^F

B.

1.

STK NR. 102

PERSONERNE

Jules Main, Assistent i Departementet.

Bromidora Main, Godsejer, hans Onkel.

Philippe Clair, Jules' Kolega.

Minnie, hans Søster, 17 Aar.

Käthe, hans Kone.

Loli, hans Datter, 4 Aar.

Enkefru Clair.

Joanette, en livlig Pige.

Margot Vinpié, en Kvinde af Folket.

En Madam.

En Rengøringskone.

En Journalist.

1 AKT.

1.

ARBEJDETS VÆLSIGELSE.

Et Kontor i Departementet. Paa den ene Side af et stort Arbejdsbord sidder Jules, paa den anden Philippe. Begge Herrerne ryggede, Jules dovent lænede sig tilbage i sin Stol, strækkende sig, gabende, skælende til Uret i Baggrunden for at se, om Klokken ikke snart skulde blive 3. Philippe har kastet Benaene op paa Bordet og fortæller Jules noget, som han selv finder morsomt. Pludselig vender de sig mod Døren, og giver deres sædvanlige Stillinge, smider Cigaretterne og kaster sig over de

Præmis

--- Vi kender din altsaa Indsigt
af mit Forbunden, givt din dig h
med min ^{del} Niece, ~~Yllo~~ Minni Norden
vil du altsaa endt arve efter mig
da du vil at min Fornem skal forblive
indelt
din Onkel

2.

Papirer. Deres Ærgrelse er stor, da det viser sig bare at være et unæformeret Bud, der træder ind med nogle Breve paa en Bakke. Herrerne indtager igen deres magelige Stillinger. Budet smiler ironisk - forstaaende, rækker bukkende Jules Cigaren, han har lagt fra sig, stiller en Stol frem, han kan lægge sine Ben op paa. Jules ser først strengt paa ham, fisker saa leende en Daler frem til ham, for derefter med et "frygteligt" Udtryk i Ansigtet at smide ham ud.

2.

BREVET FRA ONKELEN.

De to Gentlemen har gjort sig det mageligt og ser Brevene efter. Der er et privat til Jules. Han aabner det ligegyldigt, løber det igennem, bliver eftertænksom og trommer nervøst med Fingrene paa Bordet. Philippe bliver interesseret, ser spørgende ud; Jules trækker paa Skuldrene, folder Brevet sammen paa Midten, og lader Philippe læse dets sidste Halvdel. Philippe læser interesseret og smiler. Brudstykket lyder som følger:
".....Du kender jo mine Anskuelse om Ægteskabet, og Du er forhaabentlig ogsaa klar over, at den Dag, Du gifter Dig, mister Du ikke alene Din maanedlige Understøttelse fra mig, men ogsaa enhver Udsigt til at arve mig! Saa Du betænker Dig vel to Gange, før-----"

Din velmenende Onkel

Bromidore Main. "

Philippe rækker medfølende Jules Brevet, peger paa sin Giftering, paa Jules og ryster beklagende paa Hovedet. Jules smiler svagt, trækker resigneret paa Skuldrene, slaar gentagne Gange med Onkelens Brev i Bordet og sukker dybt. Klokken slaar 3, begge vender sig mod Uret, smiler befriende, rejser sig, bringer

3.

Papirerne i Orden, griber sin Hat og Stok og forlader Kontoret. De følges ad ned ad Gaden, men skilles udenfor den Restaurant, hvor Jules plejer at indtage sine Maaltider.

3.

EN DAARLIG MIDDAG

Jules slaar sig ned ved sit sædvanlige Bord; ved at smide en Serviet i Hovedet paa Tjeneren faar han vækket denne, faar et Glas Øl, som er lunkent, og som han er ved at spytte ud igen, faar en Suppe, der nærmest minder om Opvaskervand; han lader den melankolsk løbe fra Skeen ned i Tallerkenen, -ne, den ser ud som Vand. Naa, ned skal den! Men o vé! Da han finder et Haar i den, lader han alligevel Suppen være Suppe og gaar løs paa Stegen, der er saa sejt, at den hverken er til at hugge eller stikke i. Han sender Tjeneren efter en Gaffel, stikker den ene Gaffel i den ene Ende af Stegen, den anden i den anden Ende og prøver saa at faa Kødets revet over. - Det mislykkes, Tjeneren trækker beklagende paa Skuldrene og bringer lidt senere Desserten, der fylder saa lidt, at Jules haler et Forstørrelsesglas frem fra Lommen, betragter den tungsindig derigennem og sluger den saa i en Mundfuld, og gaar.

4.

EN LMKKELIG FAMILIE.

Imidlertid er Philippe naet hjem. Hans lille Pige, Loli, lukker op for ham, og hans unge Kone, Käthe, hjælper ham i en behagelig Hjemnefrakke. Han hilser kærligt paa sin Mor. Käthe gør ham opmærksom paa, at der er Brev til ham. Han læser det snilende og rækker saa sin Kone det. Det lyder:

Nære Venind
Min egen store Bror!

Lauzanne, d....

Du skulde vide, hvor jeg er glad! Nu staar Ferien for Døren, og saa kommer jeg flyvende hjem. Jeg siger ikke

5^a ~~Dasgülden~~

4.

hvornaar jeg kommer!- Jeg vil overraske Jer!-- Tusinde Kys
til jer alle! 100 ekstra til Loli.-----

Vienind
Din lille Søster

Minnie *Hark*

Der bliver almindelig Glæde i Familien, da de hører, de snart
kan vente deres Vildkat hjem igen.- Loli klapper henrykt i
Hænderne.

5.

UNGKARLELIVETS SKYGGESIDER.

Fra Restauranten er Jules gaaet hjem. I hans Arbejdsværelse
er Rengøringskonen i Færd med at gøre rent. Det vil sige: alt
ligger i vild Uorden. I Øjeblikket staar hun støttet til Gulvskrup-
pen, optaget af at læse et Brev igennem, hun har fundet paa
Skrivebordet. Hun er saa interesseret i Læsningen, at hun ikke
har hørt Jules komme. Han læner sig med et ironisk Smil til
Dørstolpen, og først da han dunker Haanden kraftigt mod Døren,
vaagner Madammen op, smider forfjamsket Brevet, smiler fjol-
let og giver sig til at skure løs med en saasan Iver, at hun
valter en Søjle, hvorpaa der staar en Marmorfigur. Jules er
ved at koge over, men tager sig i det og betyder hende med et
"elskverdigt" Smil, at det saamend ikke gør det mindste, viser,
at der endnu er flere Ting, hun kan walte, stiller smilende nog-
le flere Breve til hendes Disposition og forlader Stuen og den
forfjamskede Madam med et undskyldende Buk, der siger saa meget
som: De maa virkelig undskylde, at jeg forstyrrede Dem. Han
synker ned i en Stol i Dagligstuen - og farer straks forfærdet
op! Naa, det er blot Rengøringsvæsenet, der har glemt en Tappe-
børste i Stolen. Han sukker, lader saa Haanden glide hen over
Bordet. Jo Støvet ligger meget pent, og Billederne hænger ogsaa
nydeligt - skævt! Han ryster fortvivlet paa Hovedet, læser end-
nu en Gang Onklens Brev igennem og trækker ærgerligt paa Skulderen.

FARVEL MED DIG, JEANETTE!

Op ad Trappen stiger den lille fikse Jeanette, nynnende.-
 Op af Pompadouren fisker hun en Nøgle og lukker sig ind i Jules' Lejlighed. Hun gaar og svinger med Nøglen paa Fingeren, da hun kommer ind til Jules, hvis Ansigt ikke ser alt for begejstret ud ved Synet af hende. Han afværger hendes Kys.- Frøkenen surmuler, men lægger dog Overtøjet (efter at have lagt Nøglen ned i Tasken igen.) Jules "tar" eftertanksomt Gulvet. Jeanette har sat sig hen til Klaveret, men Jules brenser hendes Spil. Hun ryster opgivende paa sit skønne Hoved og ved ikke bedre end begynde at trække i Overtøjet igen. Det rører ikke Jules; han hjælper hende i Kaaben. Jeanette sukker, betænker sig lidt, lister saa et Papir frem af Tasken og rækker det til Jules med et bønligt Blik. Jules kigger paa den. Det er en ukvitteret Regning lydende:

Magasin Du Louvre.

Frk. Jeanette Voil

En Robe.....Frc 200.

Jules rækker hende den ligegyldigt tilbage og ryster benægtende paa Hovedet. Hun begynder at ty til Tøarerne, men Jules ryster stadig afværgende paa Hovedet. Han betænker sig et Øjeblik, tager Tegnebogen frem, taller nogle Sedler op. Jeanette vil henrykt kaste sig om Halsen paa ham, han afværger det, hun vil tage Pengene, men han skjuler dem bag Ryggen, siger noget til hende; hun griber Pompadouren og tager Nøglen frem. Han rækker Haanden frem efter den, men hun vil ikke af med den. Han trækker paa Skuldrene, rækker Sedlerne frem og peger paa Nøglen. Hun ser højst fornærmet ud, stamper arrigt ned Foden i Gulvet, for dog til Slut at give ham Nøglen.

7 ~~banjorden~~ (videnfor)
~~7a i bilen~~
~~7b banjorden~~
8 i bilen
8a ~~banjorden~~
bilen kör

6.

Han bukker takkende og rækker hende Pengene, som hun hurtigt gemmer i Tasken. Jeanette staar et Øjeblik afventende, men da Jules roligt giver sig til at efterse sine Negle, gaar hun hurtigt hen mod Døren, betænker sig dog, gaar tilbage og vil have ham til at kysse sig til Farvel. Han kysser hende hurtigt paa Panden og følger hende til Døren. Hun gaar med Hovedet sænket, for pludselig at vende sig i Døren og sende ham et knusende Blik, før hun forsvinder.- Han lukker lettet Døren i efter hende og sætter saa Nøglen, hun gav ham tilbage, i sit Nøgleknippe.

~~7.~~
DER RØG HATTEN!

Han betænker sig et Øjeblik, ser sig om, nej, han har jo ikke noget at sidde hjemme efter. Han griber Hat og Stok og gaar ud. Han er naaet ud for Banegaarden, da et Vindstød river hans Hat af. Med lidt Besvær faar han fat i Cylinderen igen,- men hvor ser den dog ud. Nej, den kan han ikke være bekendt at gaa med. Efter et Øjeblik gaar han hurtigt over mod et Automobil, der holder udenfor Banegaarden.

8.

NØDET I BILEN.

Chaufføren staar paa den ene Side af Vognen, hvor Jules kommer fra. I det samme kommer Minnie ud fra Banegaarden fulgt af en Drager med hendes Kuffenter. Drageren aabner Bildøren mod Banegaardssiden for Minnie, fra den anden Side aabner Chaufføren i det samme Døren for Jules. Jules har vendt sig mod Chaufføren for at give ham sin Adresse, og Minnie er i Færd med at give Drageren Besked. Begge er omtrent inde i Vognen, før de

9^a Landeng ~~fund~~ de la Kite

9^{ba} Landeng ~~fund~~ Jarubaneban

* Titel

7.

opdager, at de to om Bulet. De ser begge lige forbløffede ud, saa ler Minnie, og Jules brister saa ogsaa ud i en befriende Latter og viger Pladsen for hende med en erbedig Hilson. Hun smiler taknemligt. ⁸² Hendes Kuffarter er kommen paa Vognen, som nu kører, medens Jules hilser, fuldstændig betaget ved Synet af den nydelige unge Pige. Hun vinker smilende Farvel.- Jules staar et Øjeblik og stirrer fortapt efter Vognen - stadig med Hatten i Haanden, - saa fattet han en kraftig Beslutning.

8.

HVOR BOR HUN?

Han faar i en Fart fat i en anden Bil, gør Chaufføren be-
gribeligt, at han skal følge efter den Bil, der lige kørte.
Chaufføren "er ned", - og Jules sætter sig hurtigt op i Vognen,
der saa følger efter hendes. ⁹⁹ Minnie har set sig tilbage og op-
dager, at hun bliver "forfulgt." Hun smiler - og kigger af og til
tilbage. - Jo, Bilen med den galante Herre er stadig i Kølvan-
det. ⁹⁶ Hendes Vogn er lige naaet til en Jernbanecrosskøring; hun
faar en Ide, - lader sin Bil holde; Jules Vogn standser i passen-
de Afstand. Lige før Bommen er gaaet ned, lader hun Chaufføren
sætte Vognen i Gang og naar ogsaa over paa den anden Side.

10.

NARRET.

Det gør Jules? Bil derimod ikke! Bommen sænker sig lige for
"Næsen" af den. - I den første Bil har Minnie rejst sig og vin-
ker overmodigt leende til sin stoppede Forfølger, der sluker et
er staaet ud af Bilen og kigger langt ^{* Phil} efter den skønne Ubekendte. ^{Harrel}
Da Bommen atter gaar op, er hendes Bil forlængst ude af Synet, og
med et Suk maa Jules opgive videre Forfølgelse.

~~11 X Entredo's ^{indenter} Villars
Elbo & Choppin - ^{him} ^{ring}
Choppin ^{pa}~~

11^a - Spusentain

Vedens Villa

MINNIES HJEMKOMST.

Straalende glad efter sit lille Eventyr naar Minnie hjem til Broderens Villa. ~~Kuffertene~~ lader hun Chaufføren bære op foran Døren, sætter sig paa Toppen af dem og ringer. En Pige lukker op og bliver ganske forbleffet. Minnie nikker beroligende til hende og rækker hende et Visitkort ^{hendes} Philippe og den øvrige Familie sidder ved Middagsbordet, da Pigen ^{kommer} kommer med ~~Kortet~~. - De farer alle op og styrter ud i Entreen med Loli i Spidsen. De finder Minnie tronende stolt ovenpaa sine Kuffertes ~~Stor~~ Gensynsglæde! Minnie er henrykt ved at se, at de er i Færd med at spise. Hun anbringer sig i Lolis høje Barnestol, stopper en Serviet om Halsen og Fingrene i Ørene. - De er allesammen saa nysgerrige; men hun er sulten og giver sig leende til at gaffe.

2 AKT

DEN SKØNNE UBEKENDTE.

Nogle Dage efter. Jules sidder hjemme i sin magelige Stol og smaa blunder. Hans Tanker kredser stadig om den nydelige unge Pige, han saa et Par Dage i Forvejen. I Drømme ser han hende smile og kysse paa Fingeren ad ham, - men da han strækker Armene ud efter hende, ler hun spottende og antyder med Fingrene, at han fik en lang Næse. Han farer op, tørrer forvildet sine Øjne, griber Hat og Stok og begiver sig ud. Han har ikke Ro paa sig.

DET ER HENDE!

Han har slaaet sig ned ved et Bord i en Fortovs Restaurant og sidder over et Glas Øl. Da ser han en ung Pige cykle forbi.

15^a Ebbay Island west
Boys' Club.

9.

Han farer op!- Det er jo hende,- hans ubekendte Banogaardsbe-
kendt!! Han støvner, og da hun tilfældig drejer Hovedet, bliver
han sikker i sin Sag. I samme Nu farer han ud paa Gaden, Tjene-
ren efter. Denne tror, Jules vil snyde ham for Betalingen. Jules
sætter i Trav, stadig med den serverende Aand i Hælene paa sig.
"Aanden" standser ham. Jules fatter intet, bliver arrig, men
ler saa og betaler rundeligt. Erbødigt bukkende trækker Tjeneren
sig tilbage. Jules er ved at fortvivle; hun er allerede et godt
Stykke borte.- Da faar han en Idé! Han standser en Cyklist, der
kommer forbi, med et: Lej mig Deres Cykle! Han vil allerede til
at snubbe Cyklen, men Ejermænden gør et syndigt Vrevl. Ikke
tale om at han vil af med den. Jules fortvivler. Endnu kan han
lige skimte hende. Han standser saa et Forretningsbud, river sin
Tegnebog frem, tilbyder Budet nogle Sedler - og et Visitkort.
Det forbløffede Bud glemmer at protestere. I et Nu er Jules op-
pe paa Cyklen og spænder af. Budet staar mægende med Sedlerne
i den ene Haand og Kortet i den anden.

15.

DEN VILDE JAGT.

Jules gør en faldkommen latterlig Figur paa den alt for
lave Cykle med Forretningsskiltet, der kun staar daarligt til
hans Jaket, Gamascher og høje Hat. Men han er ligeglad og klem-
mer paa. Endelig er han nu hende saa nær, at han ikke behøver
at være bange for, at han skal slippe bort fra ham og beroliget
tærrer han Svøden af sin glinsende Pande. De er nu naaet udenfor
Byen. Minnie springer pludselig af Cyklen, hun har set noget
ligge paa Vejen. Det er en lille Kalender (à la Illums Ma neds-
hefte). Hun tager den op. Paa Bindet staar der skrevet:

Margot Vinnio

Rue de Vincent 184.

Hun stikker den ned udvendig paa den lille Taske, hun har han-

~~16^a - Snowd~~

~~16^b - Snowd~~

~~16^c Cyclohytel and Narden stot.~~

~~16~~ 17

10.

gende på Cyklens Styr. Idet hun staar paa Cyklen igen, opdager hun noget bag sig en Herre i Jaket og høj, som tilsyneladende er meget optaget af at undersøge sin Cykel. Da hun har sat Maskinen i Gang, gør Jules lidt efter det samme.

16.

EN "SKURKESTREG".

Hun træjer nu indad en lille Skovsti og ser smilende, at Herren i Jaketten stadig holder sig i Nørhøden. Da hun er næret lidt ind i Skoven, stiller hun Cyklen fra sig ved et Træ og gaar ned til en lille Skovsø, der ligger lidt fra Vejen. Hun smider sig i Græsset og tygger paa et Stree. Da Jules ser hende staa af Cyklen, gør han det samme, skjult bag en Krumning, Stien slaar. Han staar grundende og ser hende gaa ned til Søen og ved ikke rigtig, hvad han nu skal, -- men knipser saa fornøjet med Fingrene, ler over hele Hovedet og giver sin Hat et Puf tilbage i Nakken. Han har fjernet sig lidt fra sin Cykle, vender saa tilbage og faar med lidt Anstrengelse Forretningskillet pillet af den. Han lister fremad, smiler fornøjet, da han ser, at Minnie vender Ryggen til Stien. Han er nu næret hen til Bømdas Cykle, stirrer eftertænksomt paa den med Fingeren paa Nesen, klukker af Latter, griber i Vestelommen, trækker skuffet Haanden op igen, føler efter i den anden Lomme og klør sig betænkelig i Nakken. Efter et Øjeblik's Spekulation griber han sin elegante Slipsnaal og stikker den med et "djevlelsk" Udtryk i Ansigtet ind i den ene af Cykleslangerne. Luften hvisler ud, og Jules sniler. Han faar ikke Tid til at trække Naalen til sig igen, før Minnie rejser sig, og hurtigt farer Jules tilbage til sin Cykle og sit Skjul.

17^a ~~Cyclotriphthal~~ ~~and~~ ~~Hadley~~ ~~slat~~

17X ~~Alsting~~ ~~niller~~ ~~Wittler~~ ~~of~~

EN VEN I NØDEN.

Minnie vender tilbage til Cyklen og vil til at høre, da hun opdager, at der ingen Luit er i Bagringen. Hun bliver meget overrasket, føler paa Dækket, ser sig om, undersøger det næjere, faar Sje paa Slipsnaalen, trækker den forundret ud, betragter den nøje og ser uhyre spekulativ ud, - men gemmer den saa i Tasken. - Hønnen fra Skovstien kommer nu Jules "glopperende". Der gaar noget af et Lys op for hende; hun smiler underfundigt, betvinger saa Latteren, og "sermodigt" giver hun sig saa til at undersøge Cyklen igen. Nu er Jules der, han springer af, spørger deltagende, hvad der er galt, opdager saa, at Damen er en gammel Bekendt, hilser overrasket og ærbødigt. Hun smiler og peger sermodigt paa Bagdækket. Aa ikke andet! ser man Jules tænke, han faar Lappegrejterne frem og skal til at begynde, da han kommer i Tanker om noget andet, trækker et Visitkort frem og rækker hende det højtideligt. Hun bager smilende imod det, uden dog at gøre Gengæld, hvorfor Jules ser noget skuffet ud. Hun peger spørgende paa det mærkelige Cykkekostume, han er iført; han smiler lidt fjollet og slynger saa ud: "jeg fik se den pludselig Lyst til en Cykletur!" Hun smiler forstaaende, og holder hans høje Hat, medens han reparerer. Hun lægger Mærke til at han undersøger Dækket, som om han søgte noget, at han bliver lidt urolig og kigger efter i Græsset. Hun smiler forstaaende bag hans Ryg og "truer" af ham. Han er ikke længe om at gøre Cyklen i Orden, hun takker ham rørt, og han kysser taknemligt hendes Haand. De sætter sig "til Hest" og følges ad gennem Skoven.

17^a ~~Foran en Cydesmed
Ella g. Abdring komma aflev
Cyden g. gaa~~

18^a ~~Lyttris i en Redamensborer~~

19 ~~Foran en Cydesmed
Abdring g. Ella komma van Ebel
g. höder
Vga Vdanta Redamensborer
Lagagney
vid fyr~~

KAFFEPÅVSE.

De er naaet ud for en Restaurationshave, da Jules springer af Cyklen. Minnie ser spørgende paa ham og springer saa ogsaa af. Han peger ind mod Haven, gør hende klar, at det er varmt, og hans Gane er tør, og beder hende bønlig om at gå med. Hun ryster først smilende paa Hovedet, men giver til sidst efter for hendes Bønner, og lidt efter sidder de banket i et Lysthus ved en Kop Kaffe. De har til at begynde med siddet ret langt fra hinanden, men Jules rykker nærmere efterhaanden og søger at liste Armen om hendes Liv, men bliver afvist. Han ser "vildt" fortvivlet ud, men hun ser strengt paa ham - ubrøderligt! "Jamen saa sig mig da i det mindste Deres Navn!" bønkalder han, men hun ryster loende paa Hovedet. Nej, heller ikke det kan der være tale om.

ADRESSEN.

Jules ser efterhaanden noget melankolsk ud, hun ser paa sit Ur og rejser sig. Jules kan ikke få hende overtalet til at blive længere. Hun gaar i Forvejen ud af Lysthuset, Jules får Øje paa hendes Taske, der ligger paa Bordet. Han ser der stikker et lille Hefte i den med et Navn paa, hendes Navn selvfølgelig! Endelig staar Lykken ham da bi.- Han lister forsigtigt Heftet over i sin Lomme- glædesstrålende, og rækker hende saa Tasken. Medens han betaler Tjeneren, opdager hun, at den lille Bog, hun fandt, er forsvunden. Hun kaster et hurtigt Blik paa Jules og ler, lidt skædefro. - ~~Saa gaar det ind ad Paa til.~~

Boyer det.

13.

20.

FARVEL.

Da de er naaet Byen, springer hun af Cyklen, tager hurtig Afsked med ham til hans sørgelige Overraskelse, og betyder ham, at han ikke maa følge efter hende. Han gaar ind paa alt, - han har jo Adressen! Hun kører og vinker tilbage. - Jules svinger med Hatten alt, hvad han kan. Saa snart hun er ude af Syn, tager Jules himmelhenrykt den stjaale Bog frem og overbeviser dig om, at hendes Adresse staar paa den. Jo

Margot Vinnie

Rue de Vincent 184.

Henrykt kysser han Bogen og kører hjemad.

21.

ER DET DIN VEN!

Minnie er naaet hjem. Da hun kommer gennem Herreværelset, faar hun Øje paa et Fotografi af Jules, der staar blandt mange andre paa Philippes Skrivebord. Hun studser, ser nærmere paa det. Det har Paaskriften: Jules Main. Hun sammenligner Navnet med det paa Visitkortet, hun har stukket i Bæltet. Jo, det er ingen Tvivl mulig. Hun ser spørgende paa Broderen, der netop kommer ind, og peger paa Fotografiet. Denne nikker, peger paa Billedet, paa sig selv - og smiler. Hun ser eftertænksomt frem for sig; men da Broderen retter hende et Spørgsmaal, ryster hun paa Hovedet og farer leende ud ad Værelset, medens Broderen ser overrasket efter hende.

22.

PAA VISIT.

Jules staar og gør sig elegant foran sit Toiletspejl, gri-

22^a Udend ~~hans~~ Bopæl
Pit holdt

22^b Udend ~~Sammens~~ Bopæl
Lærvej, Gade - Bålen kommer
Til sidst og ind

22^c Udend ~~en~~ Entredoi

~~22^d Salon~~

23 ~~Salon~~

14.

ber straalende den lille Bog, han har tilegnet sig, tager en kompemæssig Buket, han har købt, og ^{gæbe} faar fat i en Bil. Han ser paa Bogen og giver Chaufføren Adressen. Han bliver noget overrasket, da han ser, at det gjensynligt er en noget tarvelig Gade, hans Elskde bor i. Bilen standser ud for en mærk. og skummel Ejendom, jo, det er gjensynlig det rigtige Nummer. Han "stiger" op ad en absolut ikke proper Trappe. Hans Ansigtudtryk er noget maabende. ¹²² Endelig standser han udenfor en Dør, og hvilken der staar:

Margot Vinnie,

Manicure.

Han ryster uforstaaende paa Hovedet og ved ikke, hvad han skal. Han kigger paa "Bogen". Jo, fatter saa en kraftig Beslutning og ringer hurtigt paa. Et sjusket og snavset gammelt Kvindemenneske lukker op. Jules er ved at falde baglænds ned ad Trappen ad Overraskelse- men tager sig i det og kommer ned en Forespørgsel, Madammen nikker og beder ham med en Gestus træde indene. "Raadvild i Ansigtet" følger han Nymfen og lader sig føre ind i en ²³ "Salon" af en noget tvivlsom Elegance. Madammen beder ham med en Haandbevægelse tage Plads og forsvinder. Jules sætter sig paa Kanten af en Divan med Hatten i den ene Haand og Urtekosten i den anden, - seende sig bestyrtet om.

EN "EENHAGELIC" OVERRASKELSE.

Et Øjeblik efter adnes Døren, og et ungt kvindeligt Væsen af et noget tvivlsomt Udseende. Jules farer op og staar med Buketten i en ene Haand. - Før han faar sundet sig det mindste har hun taget Buketten, smilende højst forekommende. Jules er "forfærdet" trædt et Skridt tilbage. Jules kaster et Blik

~~23^a Udemp Jarmen Royal~~

paa "Bogens" Navn, kommer med en Forespørgsel, hun nikker smilende og halvt trykker ham ned paa Divanen igen. Med en kælne Mine sætter hun sig paa den anden Ende af Divanen og smiler "lokkende" til ham. Jules er komplet Idiot i Øjeblikket, ved hverken ud eller ind; men da den "Skønne" rykker nærmere, farer han pludselig op, styrter ud af Stuen efter at have afleveret et forfjamsket Buk ved Døren. Tilbage staar Margot og stirrer idiotisk efter den besynderlige Gæst, ser saa paa Buketten, og forstaar ikke et Kik af det hele. Det gør Madammen, der er kommet til, heller ikke. Sluppet ud af Huset læner Jules sig tungt til Muren - opgivende!

24.

EN INVITATION.

Næste Dag. Departementets Kontor. Jules sidder grublende i sin Stol, ked af det hele. Philippe er optaget af at vide, hvad det er, han pludselig har faaet saa travlt med. Philippe afparerer hans Spørgsmaal. Han ringer; et Øjeblik efter kommer Budet ind, stillende sig afværgende. Philippe rækker ham et Brev, gør ham det begribeligt, at han skal give Jules det. Budet er noget overrasket, men gør som befaleet, hvorefter Philippe betyder ham, at han godt kan forsvinde. Jules bryder højtidelig Brevet og læser:

"Undertegnede vil gerne have den Fornøjelse at se Hr. Jules Main hos Dem i Morgen Aften Kl. 7 til en lille Bid Brød i al Tarvelighed. S. U.

Hr. & Fru Philippe Clair.

Jules smiler, rejser sig og trykker lænde Philippes Haand og nikker. - *gan*

25^a Loggia no. Philipp

26^a Verandaen

25.

HANS SØSTER!

Jules har gjort Toilette og staar og stopper de forskellige Ting, han har lagt fra sig paa Bordet i Lommen. Blandt dem er ogsaa det "stjernalne" Hefte. Uden at tænke over det sikker han det i Lommen. ^{25-a} Han stiller hos Philippe, hvor en Del andre Gæster allerede har indfundet sig. Efter at have hilst rundt, kommer pludselig Minnie ind. Jules er ved at tabe Nase og Mund, fører et Skridt tilbage, griber sig til Hovedet, altsammen til de andres store Overraskelse. Han kommer endelig nogenlunde til Hæfterne igen, og Philippe præsenterer : ^{Vennind} Min Søster Minnie! Jules stirrer forbavset først paa Minnie, saa paa Philippe. Minnie nikker smilende, hvorimod Phillippe ser noget uforstående ud. Endelig faar den stakkels Jules samlet sig saa meget, at han er i Stand til at trykke hendes Haand, hvilket han gør lange og inderligt. Philippe beder Gæsterne gaa til Bords, og beder Jules tage sig af Søsteren, hvilket samme Herre absolut ikke har noget imod.

26.

ENDELIG ALENE.

^{Nabind} Man er færdig med at spise, og Jules faar Lejlighed til at tale et Par Ord med Minnie under fire Øjne og befnalder hende om at gaa med ud paa Verandaen. Minnie slaar der først hen i Spej, men da hun ser, hvor skuffet han ser ud, gaar hun alligevel med ham. ^{26-a} Paa Verandaen finder Jules en hyggelig Krog, hvor de kan sidde halvt skjult af Planter, og han fortæller hende, hvad der ligger ham paa Hjerte. Hun vil til at begynde med ikke lade ham tale, vender sig bort fra ham, men han griber hendes Haand, "fisker" den lille Bø, han stjal fra hende frem og forklarer hende, hvilken Skuffelse den ~~han~~ forvoldt ham. Hun ler

26^x ~~Ehloa~~ ~~gim~~ ~~Abhing~~
~~Waalpa~~ (not)

29^x Verandaen

og efterhaanden faar hun Medlidenhed med ham; han rykker nærmere, og hun lader ham gøre det; han lister Armen om hendes Liv, og denne Gang faar han Lov til at gøre det. Han røver et Kys; men nubliver hun alvorlig, og da hun ser hans ulykkelige Ansigt, bliver hun formildet. Pludselig springer hun løbende op, betyder ham, at han skal blive, og forsvinder et Øjeblik. Hun kommer tilbage med en lille Eske i Haanden. Hun har paataget sig en uhyre streng Mine, og aabner højtideligt for Esken og tager den Slipsnaal frem, som Jules efterlod i hendes Cykledæk. Han ser først kolossal overrasket ud, saa vældig angerfuld, tigger bønligt om Tilgivelse og faar den i et Kys.

27

EN LILLE FREDSFORSTYRRELSE.

Lille Loli har vovet sig ud paa Opdagelsesrejse og overrasker de to i et Kys. De farer fra hinanden, forlegne, - og Loli anbringer sig imellem dem og lader meget formæret over, at den fremmede Herre kysser hendes Tante. Ingen af de to er rigtig glade over Forstyrrelsen, men de kan ikke faa hende til at forsvinde. Saa finder Jules paa at stikke hende en Daler, og med den fjerner hun sig henrykt.

28

SE, HVAD MIG HAR FAAET!

Gayles
Loli kommer glædesstrålende trippende hen til sin Far med 2-Kronen i Haanden: "Se bot, hvad mig har faaet!" Philippe tager hende i Forhør, Käthe kommer til, og Loli peger ud mod Verandaen. ~~Philippe~~ ¹²⁹¹ Philippe lader sig føre derind af hende, og Käthe følger efter. Jules og Minnie farer forvirrede fra hinanden. Jules giver en hurtig Forklaring, og Philippe og Käthe jykensker hjerteligt det unge Par.

~~30.~~
HVAD VIL ONKEL SIGE?

Men Philippe bliver pludselig eftertænkson, retter Jules et Spørgsmaal. Denne trækker paa Skuldrene. Minnie og Käthe ser spørgende paa ham. Jules kommer med en Bemærkning og trækker Onklens Brev op af Lommen og lader dem læse det. Minnie ser højst fortrædelig ud, men opgiver hurtig Alvoren og trykker fortrøstningsfuld hans Haand med et: Kommer Tid, kommer Raad. I det samme kommer et Telegrafbud med et Telegram til Philippe. Han læser det og nikker tilfreds. Det lyder :

Kysthotellet d. 10/7 13

Hr. Philippe Clair!

Maa jeg herved meddele Dem, at den ønskede Cottage "Sans-souci" er disponibel fra den 11 ds.

Forbindtligst

R. Doin.

Alle ser meget begejstrede ud ved Tanken om snart at kunne Flytte paa Landet, - Jules undtagen; han er selvfølgelig ked af, at Minnie saa hurtigt skal forlade Byen. Men hans Ansigt klarer hurtigt op! Han foreslaar med et komisk bedende Udtryk i Ansigtet, at han ogsaa lejer sig ind paa Kysthotellet (ved at vise mod Telegrammet, pege mod de andre og sluttelig mod sig selv). De synes alle, det er en udmærket Ide, og Minnie trykker glædesstrålende hans Hænder.

3 AKT.

30.

KYSTHOTELL T (UDENFOR KURHOTELLET).

Philippe, Käthe (med Loli) og Minnie venter. Der ruller flere Biler op, men ikke med den ventede! - Endelig kommer Jules. Hjertelige Velkomsthilsner o.s.v.

31.

STRANDPROMENADEN.

Mednes Chaufføren og en tililende Tjener lasser Bagagen af, spadserer Jules og Minnie en Tur langs Strandpromenaden. De tre andre følger langsomt efter.

32.

En Bil standser og lasser en tyk, næsten skaldet Herre af. Det er Onkel Bromidore! Efter at have betalt Chaufføren gaar han ind ad Gadedøren.

33.

Sveddryppende entrer den korpulente Herre op ad Trappen og ringer paa! Han tilvifter sig Kølighed med sin høje hat! Utalmodig ringer han igen. Der kommer stadig ingen! Nu er han gnaven og skal lige til rasende at ringe tredje Gang, da han ser, der sidder et Kort i Dørpladen. Han læser: Foreløbig Adresse : Kysthotellet. Han tramper arrigt ned Foden i Gulvet, betænker sig et Øjeblik, kigger i en Togplan og jumper saa ned ad Trappen igen med sin Kuffert, faar fat i en Bil og kører mod Bane- gaarden.

34.

EN HYGGE LIG KROG PAA HOTELVERANDAEN.

Jules, Philippe, Käthe og Minnie sidder og nyder Eftermiddagskaffen. En Tjener kommer anstigende og overrækker Jules et Visitkort. Denne læser:

Bromidore Main.

Jules farer forfærdet op. Da de andre bliver sat ind i Sagen, er de lige saa overraskede. Tjeneren staar afventende. Endelig faar Jules samlet sig saa meget, at han er i Stand til at rette en Forespørgsel til Tjeneren. Denne nikker og peger til højre, retter et Spørgsmaal; Jules ser sig højst ulykkelig om og nikker saa. Tjeneren fjerner sig. Almindelig Raadvildhed! Minnie kom-

mer først til Høgtorerne og rejser sig, og ser uhyre bestemt ud. Hun peger paa Jules, saa paa sig selv og gør en afværgende Bevægelse: Der ikke noget mellem dem! Hun trækker sin Stol saa langt bort fra hans som muligt. Jules ser ikke alt for begavet ud. De har alle lige naaet at faa sat sig ned igen, da Onklen, accompaneret af Tjeneren toner frem paa Verandaen. Den gode Onkel er noget overrasket, da han ser, det er et større Selskab, han dumper ind i, kigger rundt, og vil til at trække sig tilbage igen. Men Jules har imidlertid faaet rejst sig, faar hilst "hjørte- ligt" paa ham og halvt "sleber" ham tilbage til Kaffebordet og præsenterer. Onklen hilser sidst paa Minnie, holder sig saa meget som mulig i Afstand fra hende og slipper hurtigt hendes Haand, som om han brændte sig. Jules giver Tjeneren en Ordre, og "den opvartende" fjerner sig med Onklens Overtøj. Jules faar trykket Onklen ned i en Stol ved Siden af Minnie, Onklen rykker straks sin Stol noget væk fra hendes; men hun følger efter. Tjeneren kommer med et Par Kopper til Mr. Bromidore og vil skænke Kaffe for ham; men Minnie overtager hurtigt Værtindens Rolle. Da Onklen vil til at komme Sukker i Kaffen, standser Minnie hans Haand, smiler uimodstaelig og kommer Sukkeret i for ham. Den gode Onkel er synlig nervøs og ikke rigtig vel til Mode, dels ved at have Minnie siddende saa tæt ved sig, og dels ved at have hendes Haand liggende paa sin Arm. Han søger at flytte sig, men Minnie følger stadig efter. Den arme Mand sidder som paa Naale. Hun konverserer ham med sit mest indtagende Smil, medens han sidder og rokker paa Stolen - og splider Kaffe paa Jaketten. Minnie er straks parat til at forsøge at tage Pletten af, og Onklen er en Besvimelse nær ved at føle hendes Haar strøffe sit

Ansigt. Han farer forvildet op (de andre har haft svært ved at holde sig alvorlige) og Philippe og Käthe rejser sig i det samme for at tage Afsked. De følges et Stykke henad Verandaen og siger saa Farvel. Minnie er længe om at faa taget Afsked med Mr. Bromidore og "glemmer" helt Jules. Hun er allerede begyndt at gaa ned ad Trappen, før hun "kommer i Tanker" om Forglemselsen. Da Onklen et Øjeblik vender Ryggen til, ser hun sit Snit til smilende at sende ham et Fingerkys. Onklen aander iet- tet op, da de er forsvundet, gør saa en Bevægelse mod den "bort- dragende" Minnie og peger derefter paa Jules. Men denne ser højst overrasket ud, ler og ryster benægtende paa Hovedet, og Onklens Ansigt, der har ligget i noget truende Foøder, glattede ud igen.

35.

KURHOTELLET'S FORHAL.

De to Herrer begiver sig ind i Forhallen og taler med Portieren. Jules peger mod Onklen. Portieren nikker, ser efter paa "Tavlen"; jo, Herren kan faa et Par Værelser ved Siden af Jules. Onklen nikker tilfreds, og de to begiver sig op ad Trappen.

36.

UDENFOR "SANS-SOUCI'S HAVELAAGE.

Minnie staar og læner sig til Laagen, da Jules og hans Onkel kommer spadserende. De hilser, og Onklen vil hurtig gaa videre, men Jules trækker ham med hen til Laagen, hvor Minnie "varmt" hilser paa ham. Hun kommer udenfor og bøtter et Spørgsmaal til Jules, men faar samtidig Lejlighed til (de Onklen et et Øjeblik vender sig bort for at se efter nogle forbipasserende) at betyde ham, at han skal forsvinde. Jules nikker, og da Mr. Bromidore atter har vendt sig, ser han paa sit Ur, ryster beklagende paa Hovedet og tager Afsked med de to andre. Onklen

22.

vil følge ham; men Jules afværger det, og Minnie har allerede grebet hans Arm og peger ned mod Stranden. Før Onklen rigtig er kommen til Besindelse, er Jules forsvunden, og Minnie har allerede faaet manøvreret ham et Stykke ned mod Stranden.

37.

VED STRANDEN.

Minnie faar Onklen til at lægge sig i Sandet og følger selv efter, gør ham opmærksom paa det muntre Badeliv, der udfolder sig, skærmer ham for Solens Straaler, tilvifter ham Kærlighed o.s.v. og er i det hele taget forfærdelig elskværdig. Den arme Mand er "til Gængæld" mildt fortvivlet!

38.

JULES' HOTELVÆRELSE (I DAGGRUNDEN EN ALTAN MOD SOEN).

Jules og Onklen sidder ude paa Altanen ved Morgenkaffen, hver med en Avis foran sig. Tjeneren kommer ind med Breve og Aviser. Jules har rejst sig og er gaaet ham i Møde og tager imod Posten, hvorefter "Aanden" forsvinder. Jules lægger straks Mærke til et Brev, skrevet af en Dams Haand, og da han ser, at Onklen er fordybet i Avisen, læser han der hurtigt. Det lyder:

Min egen Jules!

Jeg har noget i Retning af en Plan, hvorved vi maaske kan komme Din Onkel til Livs. Lov mig ikke at blive overrasket, hvad der end sker! Faar "Uhyret" med til Ballet i Aften! Din

Minnie.

Jules' Ansigt klarer op, han ser spekulativ ud, og smiler saa. Efter at have gemt Brevet, tager han Resten af Posten med ud paa Altanen, Onklen peger mod Bunken og ser spørgende ud. Jules ryster benægtende paa Hovedet, men opdager saa en Meddelelse fra "Hotellet," kigger paa den og lader den gaa videre til Onklen.

23.

"I Aften Kl.9. Gala-souper med paafølgende Bal. Kun Adgang for Hotellets Gæster." Saadan lyder Skrivelsen; Onklen smider den fra sig og ryster gnavent paa Hovedet. Jules kommer med et Par Bemærkninger; Mr. Bromidore trækker ligegyldigt paa Skuldrene, kigger saa Skrivelsen endnu en Gang igennem og nikker saa bejaende.

39.

ET HJØRNE AF HOTELLET'S SPISESAL.

Ved et Bord for sig sidder "vort Selskab". Philippe og Käthe ved den ene Side, Onklen og Minnie ved den anden. Jules troner i ensom Majestæt for Bordenden. Man er naaet til Desserten. Stemningen er høj, og Minnie er som sædvanlig i høj Grad optaget af Onklen, hvis Glas hun fylder, hvis Cigar hun tænder, fastner hans Serviet i Halsen o.s.v., altsammen til megen Gêne for den omtalte Herre. Dansen er begyndt, man rejser sig og begiver sig ud af Spisestuen. Minnie klynger sig selvfølgelig til Mr. Bromidore.

40.

EN AF "SALONERNE", I BAGGRUNDEN DANSESALEN.

Inden for den store Fløjdør, der støder ind til Dansesalen, staar der tæt pakket med ikke dansende. Naar "Klyngen" aabner sig, har man "Udsigt" til de dansende. Da "Selskabet" kommer ind i Salonen, forsvinder straks Philippe og Käthe ind i Balsalen. Jules vil have Minnie med, men hun vil ikke, da Onklen heller ikke vil. Jules forsvinder saa, Minnie gør, hvad hun kan for at faa lokket Mr. Bromidore med ind at danse. Men denne forkaster Tanken med Afsky. Han danse! Nej! Men Minnie giver ikke tabt, men da Onklen absolut ikke vil ind mellem de mange Mennesker, faar Minnie ham til at danse ud med sig inde i Salonen, hvor, som hun viser, ingen ser dem. Det gaar jo ikke saa godt. Den tykke Godsejer er ikke særlig godt inde i Danseskunstens My-

sterier, og der varer ikke længe, før han i sin Ubehændighed har faaet traadt hendes ene Balsko af. Hun smiler: det gør saamænd ikke noget! Hun sætter sig mageligt ned i en Stol og strækker Foden frem. Onklen forstaar ikke. Hun gør ham begribeligt, at han skal sætte Skoen paa. Mr. Bromidore er ved at himle! Men hun giver ikke tabt, og Resultatet bliver, at han maa bøje Kne, hvad der ikke er nemt for en Mand med hans Korpus. I det samme kommer Philippe fra Balsalen, sludrende gemtyligt med en ung Mand, der ivrigt noterer ned i sin Lommebog. Det er Journalist Bernard. Philippe gør ham smilende opmærksom paa den knælende Herre, og Journalisten er meget interesseret og noterer ned. Minnie har "undseligt" sænket Hovedet. Philippe og Journalisten trækker sig diskret tilbage. Onklen har lige faaet rejst sig, da en hel Del Gæster strømmer ind. Der er Pølse. Onklen er meget ophedet og tørrer sit sveddryppende Ansigt, og Minnie fører ham med ind i en Salon ved Siden af. Deren falder i efter dem.

41.

EN ANDEN SALON; I BAGGRUNDEN EN DØR IND TIL DEN FØRSTE.

Minnie faar Onklen trykket ned i en behagelig Stol, retter paa hans Slips og tilvifter ham Kælighed med sin Vifte. Onklen er tør i Halsen, og Minnie gør ham begribeligt, at det er hun ogsaa (demonstreres f. Eks. ved Hjælp af nogle Flasker, der staar der) gaar hen og trykker paa en Knap. Et Øjeblik efter en Tjener ind. Minnie kommer med en Bestilling, der faar Onklen til at fare op, men Minnie vinker smilende til ham, og gentager Ordren. Tjeneren bukker og forsvinder. Minnie gaar hen til Onklen, ser meget angerfuld ud, for et Øjeblik efter at klaske ham paa Kinden. Hun fisker et Cigaretetui op af hans Vestelomme, stikker en Cigaret i Munden paa ham, tager solv en, og tænder. Tjeneren kommer med Champagnen, skænker op og forsvinder med det Service, der stod der. Minnie sætter sig paa

25.

Kanten af Bordet, der staar tæt ved Onklens Stol og hilser koket smilende paa ham. Den gode Herre er ikke helt saa smilende. Da hun har drukket, gaar hun rygende op og ned ad Gulvet og ser sit Snit til at dreje Nøglen i Laas i Døren til Sideværelset.

42.

DEN FØRSTE SALON (SOM 40.)

I Salonen er der en hel Del Mennesker, blandt andet Journalisten, der sidder ivrigt skrivende ved et Bord. Philippe kommer hurtigt ind fra Salen og retter et Spørgsmaal til Jules og Käthe, der sidder i Salonen. De ryster paa Hovedet. Saa retter han en Forespørgsel til Tjeneren, og denne nikker og peger mod Døren til venstre. Philippe ser lidt overrasket ud, gaar saa hen og vil aabne Døren. Med en tilsyneladende "ægte" Forbavselse malet i sine Træk, vender han sig mod de andre, der er lige saa forbløffede.

43.

DEN ANDEN SALON (SOM 41).

Herinde er Minnie optaget af at børste Cigaretaske af Mr. Bromidores Kjole, da der bliver taget i Døren. Hun ser højst "overrasket" paa Onkelen. Denne er mindst lige saa "paff". Minnie maa vende sig lidt til Side, for at han ikke skal se, at hun ler. Efter en pinlig Pausse gaar hun hen mod Døren, og er "lamslaet" ved at opdage, at den er laaset. Hun lukker op, ser "forlegent" paa Onkelen, der staar med aaben Mund. Philippe kommer ind (med Jules og Käthe paa Slæbetov, - i Baggrunden skimtes en Del af Balgesterne blandt andet Journalisten. Onkelen har rejst sig, er højst "forfjamsket" og lader Hænderne fare hen over sin sveddryppende Pande. Philippe sender ham et

underfundigt Smil, vender sig mod Søsteren, der staar med sænket Hoved. Jules er gaaet hen mod Onklen, smiler og kniber det ene Øje til og gør en Bevægelse mod Minnie. Onklen vil lige til at sige noget, men betænker sig, snurrer rundt paa Hølen og forsvinder ud ad en Dør i Sidekulissen. Journalisten, der er traadt til, bliver "fanget" af Philippe, der kommer med et Par Bemærkninger, og en undskyldende Haandbevægelse. Journalisten smiler og gaar ud med Philippe, ad Døren ind til den anden Salon. Tilskuerne er imidlertid forsvundne, og idet Philippe gaar, vinker han opmuntrende bag ud til Jules og Minnie og skyder Døren i efter sig. De to staar hver i sin Ende af "Lokalet", Jules lægger Armene over Kors, ser strengt paa Minnie, der sænker Blikket, for et Øjeblik efter at sende ham et fornøjet Smil. Jules opgiver "Alvoren", breder Armene ud, og Minnie kaster sig om Halsen paa ham.

JULES' HOTELVÆRTELSE (SOM 38).

Næste Morgen! Tjeneren kommer ind med Kaffe (til to) til Jules, der er i Morgenjakke og godt Humør! Jules gør en Bevægelse ind mod Værelset ved Siden af, Tjeneren nikker og forsvinder. Jules laver sin Kaffe til, da Onklen kommer farende ind, i Bonklæder og Vest. Han er i daarligt Humør, dels paa Grund af Gaarsdagens Fataliteter og dels fordi hans ene Selestrop er sprunget. Han kaster sig over Kaffen. Den er for varm! Og gnaven stolprer han op og ned ad Gulvet. Tjeneren ind med et Visitkort; Jules læser det overrasket, kommer med en Bemærkning til Onklen, denne standser, gør en Bevægelse, men Jules ryster paa Hovedet. Onklen genoptager sin Vandring. Jules giver Tje-

neren en Basked, men Fyren er ikke naaet ud, før Døren smækkes op, saa "Aanden" er ved at faa den i Hovedet, og ind styrter Philippe fulgt af Minnie. Tjeneren ud! Philippe farer straks hen mod Onklen, og imens faar Minnie Lejlighed til at sende Jules et Fingerkys og lægge Fingren paa Laben for at betyde h m, at han skal forholde sig tavs. Jules er meget overrasket. Onklen er saa forskrækket ove Philippes forstyrrede Udseende, at han vil flygte, men Philippe bremser ham. Han tager ham i Skulderen, peger paa Minnie, der "grædende" er sunket ned paa en Stol og Philippe siger truende: "Min Søster er kompromitteret! Da maa gifte Dem med hende!" Onklen farer forfærdet tilbage og ser noget ubegavet ud. Philippe breder den Avis, han kom med i Haanden, ud for ham og viser ham noget. Jules læser over Skulderen paa ham:

----- endvidere cand. jur. Jules Main og hans Onkel, den kendte Godsejer, som efter et sikkert Forlydende snart vil lade sig smede i Hymens Lænker. Hans Tilkomende er en pur ung Dame, Datter af en kendt af død Departementschef og Søster til den ligesaa-----"

Godsejeren griber sig til Hovedet og ser ganske forvirret ud, men Philippe gentager sin Opfordring. Onklen ryster kraftigt paa Hovedet og gør en afværgende Bevægelse. Philippe peger paa Søsteren, saa paa Godsejeren og giver sig til at lege med en Revolver, han piller frem. Onklen er daanfærdig, smiler fjollet og gør en Bevægelse med Haanden for at faa Philippe til at gæmme Vaabnet, vender sig saa fortvivlet mod Jules, der blot undvigende trækker paa Skuldrene, hvorpaa den "opkerte" Godsejer fortvivlet synker ned i en Stol. De tre andre lister sig til at smile til hinanden. - Pludselig løfter Onklen Hovedet, hans Ansigt klarer op, han peger mod Minnie og Jules og kommer med et Forslag. Philippe ser eftertænkksom ud, men Minnie og Jules ryster paa Hovedet. Onklen stamper i Gulvet og vender sig mod Jules:

28.

"Du gifter Dig med hende, eller jeg gør Dig arveløs!" Jules smiler ironisk, finder saa frem fra Skrivebordet Onklens Brev og rækker ham det. Han ser paa det, rynker Panden og river det sa ite. Han vil saa føre Jules hertil Minnie, men hun træder tilbage og ryster paa Hovedet. Onklen bænffalder; hun ser eftertænksom ud, fører Onklen hen til Skrivebordet, rækker ham en Pen og dikterer. Han skriver, farer op, protesterer, skriver, skeler til Revolverene.s.v. Saa sukker han dybt og rækker Jules det skrevne. Jules læser:

I Tilfælde af at min Neve, Jules Main, gifter sig med Frk. Minnie Clair, tilstaar jeg ham en aarlig Understøttelse paa 10,000 franc, samt indsaetter ham som min Universalarving.

Den 14-7-13.

Bromidore Main.

Jules smiler svagt, vender sig mod Philippe, som intet har at indvende. Minnie nikker, Jules gør saa det samme og stikker Papiret i Lommen, efter at Philippe har skrevet under som Vidne. Onklen rækker Armene befriet i Vejret, tørrer Sveden af Panden og rejser sig. Han kigger paa Jules og Minnie, der staar noget fra hinanden, trækker saa Minnie hen mod Jules, -og pludselig kaster de to sig glædesstraalende i hinandens Arme, Onklen ser "bøgavet" ud og vender sig mod Philippe, men denne er sunken ned i en Stol med et Lommeterklæde stoppet i Munden og er halvkvalt af Latter.

+++++